tribuna

LIST ŠTUDENTOV LJUBLJANSKE UNIVERZE

ŠT. 13 | LJUBLJANA, 27. SEPTEMBRA 1955 | LETO V

BREZ PESIMIZMA V NOVO ŠTUDIJSKO LETO

Po Ljubljani, okrog univerze, fakultete in na promenadi postaja z vsakim dnem živahneje. September je tu. Študentje se vračajo. Na pragu je novo šolsko leto in seveda z njim desetine problemov, ki jih pač vsak študent ima. Tudi ZŠJ stopa z vsemi tremi tisoči študentov v novo leto delovanja in tudi pred njo je mnogo problemov, mnogo novih nalog. ZŠJ se je v preteklem letu, nadaljujoč delo v preteklosti, predstavila naši javnosti kot važen političen in družben činitelj. S svojo vsestransko dejavnostjo je doprinašala in doprinaša nemalo pri vzgoji naše inteligence. Zahvaljujoč njeni aktivni vlogi, predstavlja večina študentov politično enotno univerzo, ki se pozitivno manifestira ob vsakem političnem dogodku. Seveda pa vkljub ogromnim uspehom v preteklosti še vedno ni naredilo vse, niti dovolj. Že površna analiza lanskega leta razkriva nekatere slabosti in pomanjkljivosti. Na te moramo biti pozorni, da bi naše delo v bodoče bilo plodnejše in uspešnejše.

Dosedanja praksa kaže, da često na začetku šolskega leta niso takoj vzpostavili živega stika s študenti, ampak šele pozneje, ko so zaživeli novi odbori združenj. Tako nismo dajali, posebno našim najmlajšim kolegom — brucom, opore ob njihovem prvem koraku čez univerzitetni prag. Že sedaj, takoj ob začetku moramo delu z bruci posvetiti največjo pažnjo. Pomagati jim moramo na vsakem koraku, jih poučiti o vsem, kar bodo srečali ob vstopu na univerzo, jih tako pravilno, v strokovnem in političnem smislu, usmeriti in pridobiti. To prav gotovo ni naloga posameznega člana odbora, to je naloga celotnih odborov združenj, okrajnih klubov, vsakega starejšega kolege, celotne organizacije ZŠJ in ZKS na univerzi.

To je samo ena od naših prvih neposrednih akcij. V novem šolskem letu pa nas čaka poleg osnovne dolžnosti — študija — še mnogo odgovornih nalog, naša dejavnost bo morala biti zelo aktivna in razgibana. Nalogi — skrb za študenta — moramo posvetiti posebno pažnjo. Vemo, da je bil na koncu lanskega šolskega leta sprejet nov zakon o štipendijah, ki je vnesel ne malo izprememb sedaj. Imamo štipendijsko komisijo pri republiki, pri zvezah komun, v komunah in podjetjih. Štipendijskih fondov na fakultetah, univerzi, svetu za prosveto v takem obsegu, kot dosedaj, ne bo več. Osnovni dajalci štipendije so Zveze komun, komune in podjetja. Princip novega štipendiranja so razvisi, konkurzi, pogodbe in štipendijska disciplina. Skratka, precej nova situacija, v kateri se marsikateri nepoučeni študent, ki pa je tu prizadet, ne bo znašel. Združenja

(Nadaljevanje na 2. strani)

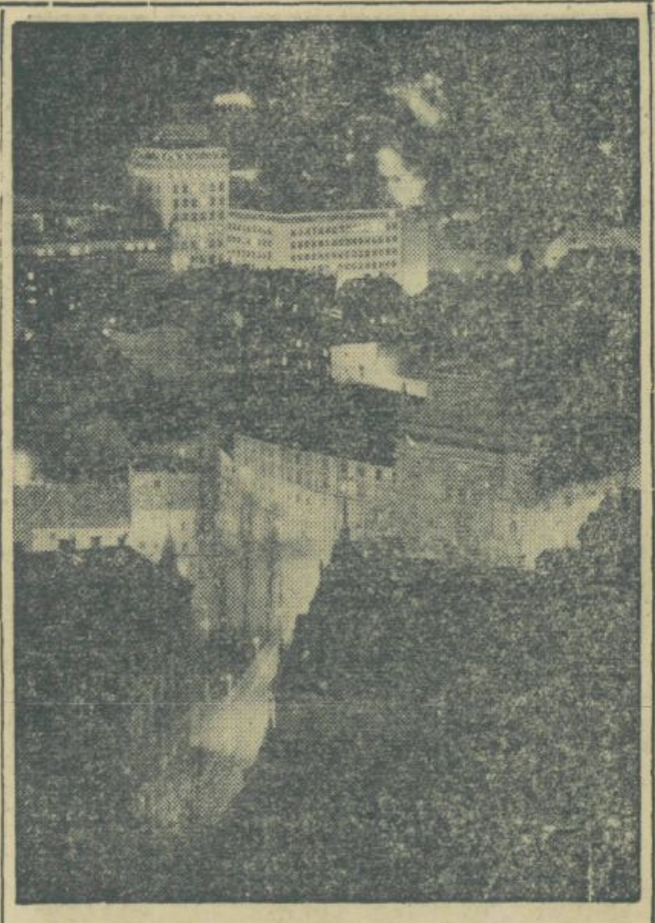

Dušan Gostinčar: LJUBLJANA PONOČI

REZULTATI SEMINARJA

Pred skupščino Zveze študentov Jugoslavije

Splošni razvoj univerzitetnega življenja se je razvil, posebno zaradi uvajanja družbenega upravljanja, kakor tudi obsežnejše politične, socialne in kulturne dejavnosti ZŠJ do stopnje, ki zahteva od vsakega člana organizacije, posebno pa še od funkcionarjev, čimbolj podrobno poznavanje dejanskega stanja, organizacijskih in delovnih principov, da bo tako lahko aktivno sodeloval pri reševanu vseh problemov, ki se pojavljajo v vsakdanji praksi. Zato je UO ljubljanske univerze, kakor lani, tudi letos organiziral v Ankaranu 10-dnevni seminar za študentske funkcionarje. Namen tega seminarja je bil, da se s predavanji in diskusijami seznanijo študentski funkcionarji z rezultati dela ZŠJ v preteklem letu, kakor tudi da spoznajo vse aktualne probleme in da se na podlagi diskusij dajo smernice za bodoče delo ter zbere material za univerzitetno skupščino ZŠJ, kjer se bo o vseh teh vprašanjih podrobneje razpravljalo.

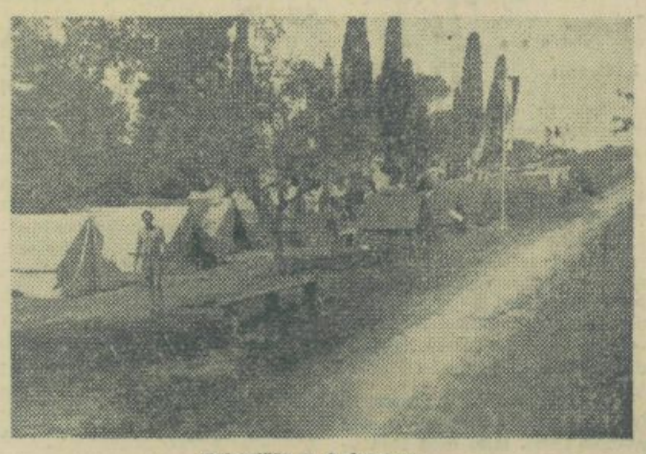

Taborišče v Ankaranu

Predno bi prešli na obravnavanje posameznih predavanj in diskusij, naj povemo nekaj splošnih ugotovitev o organizaciji seminarja.

Z razliko od lanskega leta je na seminarju sodelovalo znatno večje število študentov, kar bo vsekakor pozitivno vplivalo na bodoče delo organizacije. V glavnem so to bili slušatelji nižjih letnikov, ki bodo še dalj časa lahko aktivno sodelovali pri delu organizacije. Za boljšo koordinacijo dela pa bi bila potrebna bolj smotrna izbira udeležencev, posebno glede zastopnikov raznih društev in okrajnih klubov, katerih skoraj ni bilo. Vsa predavanja so se razvijala v obliki diskusij, tako, da je prišlo do izraza mnenje vsakega posameznika. Na predavanjih so se obravnavala vprašanja internega univerzitetnega življenja, razen tega pa so bila še predavanja o splošnih družbenih problemih, katerih pa bi v bodoče želeli še več.

POLITIČNA AKTIVNOST ZŠJ

Predavanja, ki so se omejevala na delo organizacije v okviru univerze, so obravnavala vsa področja, kot politično-ideološko, kulturno, socialno-ekonomsko, družbeno upravljanje in okrajne klube. Kot prvo naj omenimo diskusijo o politični aktivnosti ZŠJ, ki jo je vodil predsednik UO, Stane Markič. Analiza politične situacije je pokazala vse pozitivnosti pa tudi nekatere slabosti in pomanjkljivosti političnega dela ZŠJ.

Lahko pa tudi rečemo, da danes večina naših študentov predstavlja monolitno politično skupnost, ki se je manifestirala ob slehernem političnem dogodku preteklega leta. Bilo je več predavanj po krožkih, klubih, ki so seznanjala študente s splošno družbenimi problemi. Napaka pa je bila v tem, da so imela prednost zunanje politična vprašanja in se notranja problematika, predvsem zaradi večje zamotanosti, ni dovolj obravnavala. To je imelo za posledico nepoučenost študentov o važnih notranje političnih problemih in je bil tu vpliv ZŠJ vsekakor pomanjkljiv. Še vedno je precej takih ljudi, ki imajo do organizacije in do naših družbenih problemov pasiven odnos. Nekatera združenja niso znala najti primernih oblik dela in so svoje politično delo reducirala na nekaj zgolj organizacijskih ukrepov. Tu nikakor ne sme biti preozkih administrativnih gledanj. Zaradi specifičnosti posameznih fakultet si morajo združenja sama poiskati primerne oblike dela. Upoštevati je treba vso dejavnost članstva na raznih področjih, v strokovnih, kulturnih in drugih društvih, kar vse pozitivno vpliva na politično in ideološko mišljenje ljudi, seveda, če so razmere v teh klubih zdrave. Posebno v strokovnih klubih se lahko uspešno združujejo strokovni problemi s politično vzgojo, kakor se je to že pokazalo na nekaterih fakultetah (pravna, medicinska, filozofska). Paziti pa je treba, da se taki klubi ne izrodijo v špekulativne postojanke za razne ugodnosti. Ker se, posebno na kulturnem področju, pojavljajo nejasni in zmedeni pojmi, morajo tako združenja, kakor organizacija v celoti okrepiti svoje ideološko delo. Tu lahko pomembno prispeva Tribuna, za kar pa je potrebna večja povezava med Tribuno in organizacijami po združenjih. V okviru redakcijskega odbora Tribune se bo osnoval širši informativni odbor z zastopniki vseh fakultet, da bo s tem omogočeno bolj sistematično in izčrpno seznanjanje študentov s problemi posameznih fakultet.

Za uspešno delovanje organizacije pa bo treba več misliti na vzgojo novih kadrov, kajti vsako leto je manj tistih, ki so že vrsto let vodili delo v organizaciji. Tako študenti — novinci, kakor vodstva ZŠJ so zelo grešili v tem, da se študenti niso zanimali za organizacijo, niti organizacija zanje, tako dolgo, dokler eni kot drugi niso ugotovili, da so odtrgani. S tem v zvezi se pojavlja tudi vprašanje kriterija članstva ZŠJ, kajti tu ni enotnih stališč in je na nekaterih oddelkih kriterij izrazito preoster, drugod ga pa sploh ni. Osnova za kriterij mora biti statut ZŠJ. S preostrim kriterijem lahko samo odbijamo ljudi, ki bi sčasoma postali aktivni in imajo politično pravilno gledanje.

KULTURNOPROSVETNA DEJAVNOST

Vedno, kadar govorimo o kulturni dejavnosti ZŠJ, pridemo do istega zaključka, da je to najšibkejša točka naše organizacije. Tudi v preteklem letu ni bilo nič boljše in razen na akademijah in titozotiji, ni bilo nobene pomembne kulturne dejavnosti. Posamezne centralne kulturne skupine so sicer dosegle dokaj pomembne kvalitetne uspehe, vendar so v svojem delu ostale izolirane, ozko zaprte v svoj krog, brez možnosti za širšo borbo mnenj in splošno kulturno vzgojo. Kot take imajo samo bolj reprezentativno vlogo, lahko vplivajo na študente samo z nastopi in predstavami, nikakor pa ne predstavljajo sredstvo za širše kulturno življenje in udejstvovanje študentov. Več uspeha so dosegli nekateri okrajni klubi, kjer delo sicer ni bilo na taki umetniški višini, toda bolj množično in

(Nadaljevanje na 4. strani)

Študentska okrevališča

Zdravstveni fond ZŠJ je ob polnem razumevanju odgovornih forumov poslal v letošnjih počitnicah 177 bolnih študentov na okrevanja. Okrevališča so bila v Zireh, na Mežakiji in v Baški.

Letos poleti v Zadru

Letos poleti je bil v zadarskem mednarodnem taborišču seminar »o mednarodnem sodelovanju«, ki se ga je udeležilo nad 200 udeležencev iz Zahodne Nemčije, 36 iz Velike Britanije, 39 iz Švice, 25 iz Avstrije, 22 iz Danske, Norveške in Švedske ter še udeleženci iz ZDA, Nizozemske, Indije in nekaterih predelov Afrike. (Youth Life.)

Nekaj vprašanj s področja štipendiranja

Politika podjetij, ki štipendirajo prvenstveno dijake srednjih strokovnih šol je zgrešena in špekulativna!

Z novim zakonom o štipendijah, ki predpisuje prenos štipendij iz republiških forumov na okraje, so nastali nekateri novi problemi, s katerimi se bo morala naša, pa tudi mladinska organizacija resno ukvarjati.

Zaradi teritorialnih sprememb v sistemu okrajev so nujno nastale nekatere ovire, ki se odražajo predvsem v težavnem prenašanju kompetenc in poslov iz dosedanjih okrajev na nove, kar zahteva prav gotovo precej časa.

Zaradi omenjenih reorganizacij se tudi vprašanje štipendiranja nikakor ne more rešiti brez težav. Zato je Svet za prosveto obljubil, da zaenkrat do 1. januarja 1956 obdrži svoje dosedanje štipendiste, isto bi morali tudi dosedanji okraji, tako, da prehod ne bi bil tolikanj problematičen.

Klubi po okrajih, ki so doslej poslovali na območju posameznih okrajev (dosedanjih), ali pa celo na področju manjših teritorialnih enot, bodo morali najti obliko, da vskladijo svoje probleme okoli štipendij. Morda ne bi bila napačna oblika, ki se je že nekajkrat prakticirala — formiranje skupnih odborov. Na vsak način pa bi bilo nujno posvetovanje predstavnikov okrajnih klubov z Univerzitetnim odborom, kjer bi se pogovorili o novo nastali situaciji in o možnostih reševanja socialnih problemov, kakor tudi političnega delovanja na novih teritorialnih področjih.

Razen navedenega problema pa se v zvezi z zakonom o štipendijah pojavlja še drug problem.

V dnevnem časopisju lahko zasledimo razpise za štipendije na osnovi zakona o štipendijah, ki se pa z ogromno večino nanašajo le na dijake srednjih strokovnih šol. Ne gre tu samo za podjetja z majhno kapaciteto, kjer ne bi potrebovali fakulteno izobraženih, pač pa izgleda to neka splošna tendenca. Tu se zasledujeta dva momenta — krajša doba štipendiranja in tudi kasneje manjši izdatki z nagrajevanjem takega strokovnjaka. Na vsak način je taka politika zgrešena, ker ne upošteva pomena strokovnjakov, niti ne računa s perspektivnim razvojem lastnega podjetja in našega gospodarstva na sploh.

Nadaljnji problem, ki je pa končno že star, pa je želja po štipendiranju starejših letnikov, kar je vsekakor za podjetja bolj ekonomično, v odnosu do splošne kadrovske politike, do študentov pa tudi precej zgrešeno.

ZŠJ se s temi problemi aktivno ukvarja in je o tem sklenila obvestiti najvišje forume, ki bodo vsekakor pomagali k ugodni rešitvi. O tem pa bomo še poročali.

Tov. Vida Tomšičeva z udeleženci našega seminarja v Ankaranu

ŠTUDENTSKA TRIBUNA

july-august 1

Pred nedavnim je izšla prva številka ciklostiranega biltena, »Študentska tribuna«, ki ga izdaja mednarodni oddelek ZŠJ naše univerze. Bilten je tiskan v angleščini in ga bodo redno pošiljali vsem študentskim organizacijam, listom in posameznikov v drugih državah. Potreba po takem biltenu je že stara, saj z našimi listi v narodnih jezikih težje posredujemo drugim študentskim organizacijam našo problematiko. Redki študentski časopisi v tujini so redno črpali vesti iz Tribune ali Studenta in je pri tem prišlo često do izkrivljanja dejstev tudi zaradi slabega prevajanja. Zato je ta bilten zamašil občutno vrzel. V naši državi izhaja nekaj takih biltenov, ki jih izdajajo tudi posamezne fakultete, vendar pa je ljubljanski pa svoji zunanji obliki, tehnični in vsebinski plati zelo uspel in na dostojni višini.

V prvi številki je objavljen članek tov. Beravsa o načelnih vprašanjih mednarodnega sodelovanja med študentskimi organizacijam. Sledi članek tov. Popoviča o deseti obletnici delovanja naše svobodne univerze in poročilo o mednarodnem študentskem srečanju v Ljubljani. V biltenu je tudi objavljen članek tov. Kremenška o študentskem gibanju na naši univerzi pred vojno, ki ga naši bralci poznajo iz naših podlistkov. Tov. Drago Lipič piše o zdravstenem in socialnem zavarovanju naših študentov. V. Samide pa o poteh in uspehih mlade literarne generacije v Sloveniji. Tovariš Peter Klinar je napisal obširen prikaz dela in problemov pravne fakultete v Ljubljani. Liljan Kodela poroča o delu in namenih kluba za mednarodno sodelovanje in o diskusiji o manjšinah. Športni urednik Tribune tov. Žlajpah piše o študentski smučarski olimpijadi na Jahorini. Sledijo še vesti o študentski razstavi, o uspehih mladinskih študentskih brigad in o mednarodni kulturni konferenci.

Bilten je zainteresiral dokaj širok krog študentov, ki so material zbrali zelo skrbno in ga tudi dostojno prevedli v angleščino, kar ni navada pri publikacijah take vrste. Za to skrb je treba sodelavcem izreči posebno priznanje. Tudi tehnična stran biltena je zelo dobra, ciklostirani tekst je čist in popolnoma čitljiv, ovitek pa je tiskan v dveh barvah in ima na notranji strani večje število slik, kar je odlična dokumentacija materiala, k je objavljen v biltenu. Želimo kolegom, ki urejujejo ta bilten, da bodo premagali vse težave in znali spretno in suvereno zbrati najboljši material, ki bo zadovoljil tako naše intencije kakor zanimanje tujih študentov za naše življenje in problematiko.

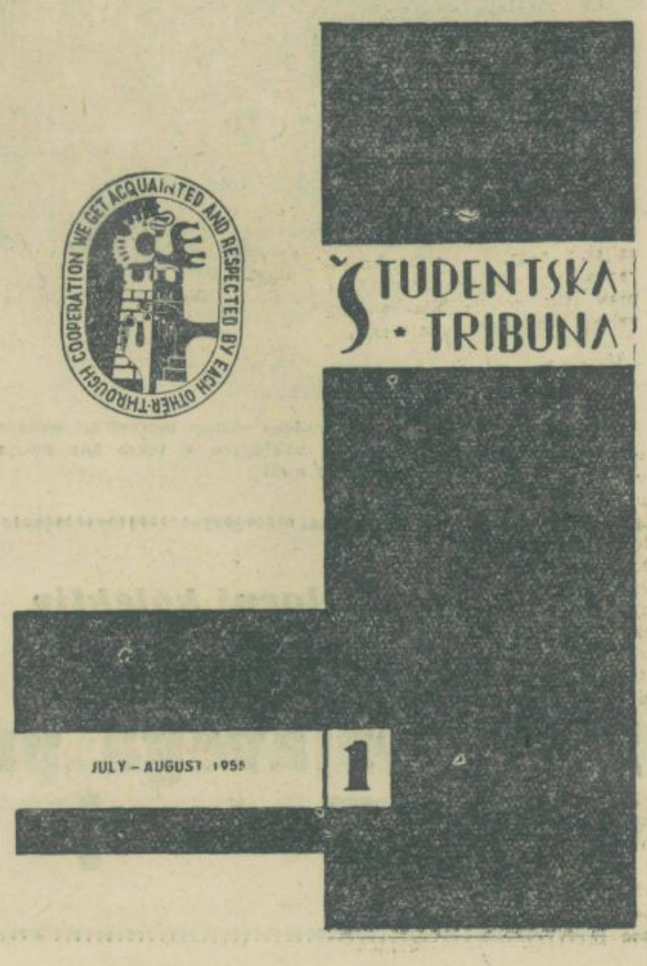

Priprave za plenum CO ZŠJ

V oktobru bo plenum Centralnega odbora ZŠJ, kjer bodo med drugim razpravljali tudi o socialno ekonomski problemih jugoslovanskih študentov. Predsedstvo CO je pooblastilo tov. Lipič Dragota, da obišče vse univerzitetne centre, ter na licu mesta analizira probleme vseh študentskih institucij in izdela elaborat za sejo plenuma.

Iz osrednje študentske menze

Glede na veliko število abonentov in pomanjkljivo tehnično opremo Osrednje študentske menze, ki zahteva precejšnjo število delovne sile, sta uprava in upravni odbor odločila, da v kratkem nabavita univerzalni kuhinjski stroj z 11 operacijami. Študentje ta ukrep podpiramo, ker se nam s tem zmanjšuje režija, kar bo imelo za posledico izboljšavo hrane.

Velika aktivnost študentov v Aziji

Še enkrat BANDUNG

Kot poročajo, se v Indoneziji pripravljajo na organizacijo konference vseh azijskih študentov. V pripravljalnem odboru, ki že deluje, so predstavniki študentskih združenj iz Burme, Indije, Kitajske, Filipinov, Japonske, Libije, Irana in Indonezije. Pričakujejo, da se bodo konference udeležili delegati ali opazovalci iz vseh azijskih dežel in da bo konferenca pomembna in uspešna, prav tako kot je bila letošnja velika bandunška konferenca.

Vedno več študentov v Indoneziji

V Indoneziji se iz leta v leto veča število študentov. Na univerzi Gadjah Mada je bilo na primer leta 1947 483 študentov, lani pa že 8347. Največ študentov ima pravna fakulteta. Naraščajoče število študentov povzroča seveda težave s stanovanji. Sedaj stanuje v domovih okoli 30% vseh vpisanih slušateljev, 45% jih prejema državno štipendijo, vsi pa imajo brezplačno zdravstveno zaščito.

Indija: SEMINAR ZA AFRIKANISTIKO

Premier Nehru je na delhijski univerzi obiskal prvi seminar za afrikanistiko. To je prvi seminar te vrste v Aziji in pri slovesnosti ob predsednikovem obisku je sodelovalo nad tisoč profesorjev in študentov. Nehru je izjavil, da bodo afriški študenti lahko v Indiji dobili štipendije in mnogo drugih olajšav za študij.

Kitajci gredo študirat v tujino

V zadnjem času precej kitajskih študentov potuje študirat v tujino. Letos poleti je odpotovala skupina 30 študentov iz Pekinga v Prago. Ti spadajo v skupino tistih 150 študentov, ki je bila poslana na študij ali na prakso v Vzhodno Nemčijo, Poljsko, Romunijo, Madžarsko, Bolgarijo, Korejo, Mongolijo, Vietnam, Jugoslavijo, Indijo in Egipt. Konec avgusta je tudi odpotovalo 610 študentov v Sovjetsko zvezo, tej bodo sledile še dve s 1280 študenti. Od leta 1949 do 1954 je LR Kitajska poslala v tujino (Sovjetska zveza, ljudske demokracije in Indija) skupno 2880 študentov. Vse kaže, da so sedaj sklenili, da bodo pošiljali vedno več kitajskih študentov na prakso v inozemstvo.

KONGRES ŠTUDENTK

Na mehiški univerzi je bil letos poleti kongres študentk. Na kongresu so med drugim razpravljali tudi o tem, da naj študentke v večjem številu sodelujejo pri delu Mehiške študentske zveze. Študentska javnost je ta sklep kongresa toplo pozdravila.

To je taborišče Puntamika pri Zadru, kjer so letovali in študirali člani APZ

Kdo bi vedel, ali se naši zanimajo bolj za dekle v burgundski narodni noši ali pa za čudni narodni instrument, ki ga ima v rokah
(S festivala v Charolles)

Velik uspeh naše folklore na gostovanjih v tujini

Ah, ta folklora...

Tretji mednarodni folklorni festival v Charolles (Francija), občinski praznik v Fürstenfeldu (Avstrija) in še Dunaj, pa Ried ter za film, televizijo...

Po dolgih pripravah smo 4. avgusta začeli svojo turnejo. Naš prvi cilj je bil Charolles (Francija). Tudi to pot (ah, ta folklora!) smo imeli velikanske denarne težkoče in kot po navadi zadnji hip naleteli na razumevanje nekaterih naših predstavnikov.

Po 20-urni vožnji smo prispeli v Basel. Izstopili smo, si ogledali mesto in čez šest ur nadaljevali vožnjo proti Franciji. Začela se je naša trnjeva pot. Zakaj? Belfort — prestopamo! Beçanson — prestopamo! Da bi bilo še bolj zabavno, je naš predsednik pozabil kovček v Belfortu. On čaka, ostali naprej. Dijon — prestopamo! Moulins — prestopamo! Paray le Monial — prestopamo! In končno, kljub hitrosti francoskih vlakov, prispemo v Charolles. 48 ur vožnje je za nami.

Charolles leži 60 km zahodno od Macona — rojstnega kraja Lamartina. Mesto nas je povabilo na III. internacionalni festival. Razen Jugoslovanov so sodelovali še: Švicarji, Nemci, Italijani, Poljaki, Baski in Francozi. V tako številni konkurenci so nas imeli za favorite.

Drugi dan je bila parada vseh nastopajočih po mestu. Korakali smo kot zadnja grupa v nošah vseh naših pokrajin in že takrat osvojili srca gledalcev. Po paradi je bil sprejem, na katerem so nam borci iz prve svetovne vojne podarili krasen venec s francosko trobojnico.

Naša grupa je popoldne nastopila zadnja. Zaplesali smo belokranjske, koroške in bunjevačke plese. Samo dejstvo, da smo edina grupa, katera je ponavljala plese, je zadostno priznanje o naši kvaliteti. Ob 21 se je začel drugi del festivala. Čeprav smo prišli na vrsto šele ob 24, noben gledalec ni zapustil prireditvenega prostora. Plesali smo prekmurske, gorenjske, šopske in na splošno željo zopet bunjevačke plese.

Po nastopu smo imeli skupen družabni večer. Spoznali smo druge grupe in navezali stike. Dobili smo povabilo za drugo leto v Nemčijo in Francijo.

Drugi dan smo brali v časopisih zavidljivo kritiko o izvajanju naših lepih plesov, pestrosti noš in sproščenosti plesalcev. Tudi to pot so klerikalni časopisi zamolčali naš nastop.

Toda to je samo prvi del našega pohoda. Doma smo imeli nastop na Bledu in čez nekaj dni smo že »rajžali« v Avstrijo. Povabilo nas je mesto Fürstenfeld ob občinskem prazniku na veliki internacionalni festival. Mesto šteje 6.000 prebivalcev, bilo pa je 156 folklornih skupin in godb na pihala. Razen tega še 40.000 obiskovalcev. Vsekakor preveč za tako majhno mesto. Tudi tukaj smo veljali za najboljše. Od inozemcev so nastopali še Italijani, Švicarji in Nemci.

V soboto zvečer je bila baklada po mestu. Spet smo v raznolikih nošah, z zastavo in godbo na čelu korakali v paradi. Po bakladi nastop. Bili smo zadnja točka in prišli na oder ob 0.30 (!). Zaplesali smo gorenjske, prekmurske in bunjevačke ter z zadnjimi doživeli skandiranje in aplavz.

Drugi dan je bila parada, pri kateri smo bili dobesedno zasuti s cvetjem. Po paradi smo se razpršili med domačine, našli dosti naših rojakov, ki že 50 let živijo tukaj in še danes govorijo v lepi slovenščini.

Naslednji dan je naša mlajša skupina odpotovala preko Graza domov, »stari gadje« pa nadaljevali pot na Dunaj. Dva dni na Dunaju. To naj bi bil počitek za naslednje nastope. Toda mi smo na Dunaju in tu je Prater, Schönbrunn, muzeji. In mi smo »počivali«. Prvi dan: ogled centra, Rathaus, parlament, muzeji. Kosilo. Ogled mesta z avtobusom, stadion, kopališče in ko smo zvečer mislili zaključiti pohod, smo imeli priliko videti slovo Rdeče armade z Dunaja. Seveda, ostali smo pred Rathausom, kjer je bil koncert in večer ruske folklore. Ni nam bilo žal. Večtisočglava množica je preplavila trg. Na vsakem obrazu smo videli veselje, ponos. Končno svobodni! Tudi mi smo skupno z Dunajčani prepevali Straussove valčke. Rusi so klicali: Freundschaft für immer! Mislimo, da bo vedno tako! Po koncertu smo jurišali na tramvaj, ker smo ob 21 imeli Jugoslovanski večer v Jugendgästenhausu. Tam smo namreč stanovali. To je dom dunajske mladine, kjer se ustavijo grupe z vseh koncev sveta. Tako ima vsaka dežela svoje večere. Ta večer so naši godbeniki zaigrali polke in mi smo se vrteli, vrteli...

Drugi dan smo si ogledali Schönbrun in Prater. To je bilo divjanja in zapravljanja!

Zvečer smo »spočiti« zapustili Dunaj. Naslednja etapa Ried — Gornja Avstrija. Poljedelski sejem Avstrije. Nastop folklornih grup Indonezije, Nemčije, Italije, Avstrije in Jugoslavije.

V Riedu je bilo res lepo. Tako kot nikoli. Imeli smo vse, kar smo hoteli. Bilo je pet nastopov in ko smo prvi dan zaplesali bunjevačke, so ti plesi na zahtevo publike in organizatorja bili na vseh nadaljnjih nastopih na sporedu. Ljudje so divjali. Bil je to naš veliki uspeh. To pot so razen filmarjev nastopili še večji »asi«. Televizija. Tako smo dva dopoldneva plesali samo za dunajsko televizijo. Na splošno je v Riedu vladalo res pravo prijateljstvo med skupinami. Bili smo teh pet dni ena sama velika družina, čeprav z vseh koncev Evrope in Azije. Med našim bivanjem je bil nekakšen folklorni kongres, na katerem je predstavnik Nemčije kot zastopnik kongresa folkloristov v Oslu podal zaključke tega kongresa.

Tukajšnji časopisi so nam posvetili pol strani za našo »briljantno izvedbo«. In rezultat našega izvajanja — povabila v Nemčijo in Avstrijo.

Sedaj smo doma. Počivamo. Toda kmalu moramo začeti z vajami. Sedaj, ko imamo renome tudi izven meja naše domovine, kot malokatera grupa, se moramo boriti še za boljšo raven naših nastopov. Pred nami je novo študijsko leto — nova sezona. Pred seboj imamo nove nastope, za katera vabila kar dežujejo. Pred tednom smo morali odbiti povabilo v Graz. Dobili smo vabilo za Fürstenfeld v novembru, za drugo leto pa imamo vabila za Francijo, Nemčijo, Belgijo in Avstrijo. Nastopov doma sploh ne štejem. In zopet denar... ah, ta folklora!

—lo

Stanovanjski problem

Privatniki izrabljajo študente. Neupravičene zahteve za dom Ivana Mojzerja

Kakor vsako leto, posebno lani, je tudi letos stanovanjski problem ljubljanskih študentov zelo pereč. Posledica tega bo na vsak način precejšnje število študentov, ki ne bodo mogli začeti s študijem, ali pa ga ne bodo mogli nadaljevati.

Doslej je vložilo okoli 680 študentov prošnje za sprejem v študentske domove. Zaradi pomanjkanja prostorov pa je bilo možno sprejeti samo 424 slušateljev. Del teh pa se bo lahko vselil šele novembra, ko bodo dograjeni planirani bloki.

Novembra bo ponovno revizija dosedanjih stanovalcev, ki so bili sprejeti pogojno. Pogoj so bili opravljeni predpisani izpiti. Velik del teh pogojno sprejetih nikakor ne bo mogel izpolniti pogoja. Teh stanovalcev je 154. K tej številki pa je treba prišteti tudi sedanje študente I. letnika, ki polagajo izpite v jesenskem roku. S »čistko«, ki bo izvršena na račun slabih študentov bo pridobljenega še nekaj prostora za nove prosilce.

Kriteriji za sprejem v domove so znani in so obsegali naslednjo prioritetno lestvico: vojne sirote in udeleženci NOB, delavska in kmečka mladina, socialno šibki, študijski uspeh in moralno-politično zadržanje.

Nova uredba o stanovanjih in z njo predpisi o podnajemnikih pa so posebno prizadeli študente, ki so doslej stanovali v privatnih stanovanjih. Po tej uredbi namreč podnajemniki ne uživajo več zaščite in so jih stanodajalci odstranjevali iz stanovanj zaradi boljših ponudnikov ali obljubljenih nagrad. Da je temu dejansko tako, nam kaže dejstvo, da je od vseh vloženih prošenj za sprejem v domove skoraj 50% starejših študentov. To brezobzirno izkoriščevalsko tendenco nekaterih Ljubljančanov bi bilo potrebno ostro obsoditi tudi v javnosti.

Vse navedene številke pa niti niso dokončne, kajti še vedno prihajajo slušatelji, predvsem bruci, ki niso vedeli za rok vložitve prošenj, ter bo končna slika slušateljev brez stanovanj še bolj porazna.

K vsem tem težavam pa se pridružuje še želja Zavoda za napredek gospodinjstva v Ljubljani, ki želi, da bi študentje izpraznili dom Ivana Mojzerja.

Zaenkrat želi zavod za napredek gospodinjstva, da bi izpraznili I. nadstropje v domu, s čimer bi izgubili 40 mest.

Zavod za gospodinjstvo, ki zaposluje 23 uslužbencev, bi na ta način prišel do 16 sob (računajoč tudi one, s katerimi že razpolagajo). Na vsak način je nemogoče v že tako težki stanovanjski situaciji pristati na to, da bi izgubili še nadaljnih 40 mest.

Zavod za napredek gospodinjstva ima sicer važno poslanstvo, vendar v današnjih prilikah njegova zahteva ni upravičena. Zanimivo pa je to, da reflektira stalno ravno na naše študentske inštitucije. Tako so lani zahtevali, da bi dobili bivši Akademski kolegij v Kolodvorski 22.

Na vsak način bi lahko zavod našel zadovoljivejšo rešitev. Samo poglejmo Kolodvorsko ulico, kjer je cela vrsta gostišč. Tako je v bivšem Akademskem kolegiju restavracija »Partizan«, ki ima izredno majhen promet, tako, da nima niti odprtih vseh prostorov. Brez dvoma bi bili ti prostori za Zavod naravnost idealni, saj bi se tam lahko pridružila tudi gospodinjska šola.

Zvezo študentov torej čakajo v reševanju stanovanjskih problemov študentov precejšnje naloge. Izvršni svet LRS je dal za nadaljnjo gradnjo Študentskega naselja v letošnjem letu 140 milijonov. Za Študentsko naselje in njegovo nadaljnjo gradnjo so tudi v bodoče dobre perspektive.

Vendar pa bo moral Rektorat univerze in Univerzitetni svet temu problemu posvetiti vso pozornost. V bodočnosti in verjetno zelo bližnji, bo potrebno izprazniti Akademski kolegij zaradi Gospodarskega razstavišča in bodo vsi ti problemi v bodočnosti še zelo težavni.

Angleški univerzitetni profesorji so predavali na seminarju za študente-angliste v Bohinju

V hotelu pod Voglom se je zbralo letos poleti okrog 50 študentov na seminar angleškega jezika in književnosti. Pobudnik tega seminarja je pravzaprav profesor **V. de S. Pinto**, šef stolice za angleščino v Nottinghamu. Ta univerza je poslala predavatelje, naši pa so prevzeli organizacijo, ki je ob podpori Sveta za prosveto LRS zelo dobro uredil. [illegible] trajala štiri do pet ur dnevno in so bila strokovno na višini. Imeli smo priliko poslušati predavanja iz snovi za katere na naši univerzi še nimajo predavateljev. Mnogo smo tudi diskutirali in imeli precej praktičnih vaj. Na seminarju so sodelovali tudi študenti iz Zagreba, Beograda in Sarajeva: izmenjali smo izkušnje in probleme študija naše stroke na teh univerzah.

Profesor de Pinto, ki je iniciator tega seminarja je eden najboljših strokovnjakov za moderno angleško književnost in je kot prez[illegible] jugoslovanskih univerzah. Znan je tudi kot sodelavec pri prevajanju zadnje izdaje Prešernovih pesmi v angleščino. **Profesor George R. Hibbard** je predaval o razvoju angleške drame do Shekespeara. O angleški srednjeveški književnosti je predavala **Miss Alice Selby**, ona je tudi vodila seminar iz srednjeveških tekstov. Seminar iz modernega angleškega jezika je vodila **dr. Monica Partridge**. Seminar sam je pomemben dogodek v kulturnih stikih med Anglijo in našo državo ter nadvse koristno podjetje za dvig strokovne ravni nas ne skrbijo!

I. Kuščer

Oddelek za atomistiko?

V Ljudski pravici z dne 30. avgusta smo prebrali nenavadno novico o novem oddelku za praktično nu[illegible] da se ustanavlja na naši univerzi. Vse, ki imajo pri nas kaj s fiziko opraviti, je novica močno presenetila. Ali bomo res ustanovili nov oddelek te vrste zaradi že obstoječih štirih ljubljanskih fizikalnih inštitutov, ki jih je torej ravno toliko, kolikor imamo profesorjev in docentov za fiziko? Iz fizike lahko diplomiraš pri nas kar na dveh fakultetah, tako da čisto nov oddelek gotovo ni potreben. Po tem smemo sklepati, da je v časniku napaka. Kasneje sem izvedel, da res ne gre za ustanovitev novega oddelka, ampak le za preimenovanje sedanjega Odseka za fiziko na Tehniški fakulteti v Oddelek za nuklearno inženjerijo in tehniško fiziko.

Človek se pa tudi ob tem preimenovanju zamisli; saj so s preimenovanjem gotovo povezane občutne spremembe učnega načrta. Ali ni to že spet neko nesorazmerno poveličevanje [illegible] smo res ze[illegible] tako razviti, da moramo imeti na univerzi v okviru rednega študija posebno šolo za atomske inženirje, torej inženirje za nekaj, česar še nimamo? Ali se ne [illegible] z nekaj specialnimi predavanji v višjih letnikih in s specializacijo po diplomi? Ljubljanska univerza bo z novo preimenovanim oddelkom, če že ne prva na svetu, pa vsaj prva v Evropi. Prehi[illegible] — največja velemesta. Nič zato, če imajo tam sijajne fizikalne inštitute, na vsakem izmed njih pa po deset ali dvajset profesorjev in docentov in še po petdeset mlajših raziskovalcev! Saj vzgajajo tam samo navadne fizike, medtem ko bomo mi z ne mnogo več kot s štirimi predavatelji za fiziko vzgajali kar [illegible] skih« in »tehniških« zdaj še praktične neuklearne fizike.

Če pa smo že tako zelo optimistični, seveda ni treba, da bi se zadovoljili samo z navedenim oddelkom. Saj so razen [illegible] v zadnjih desetletjih iznašli še celo vrsto drugih pomembnih reči, za katere bi lahko imeli posebne oddelke na naši univerzi. Lahko bi ustanovili še oddelek za radar, oddelek za televizijo, oddelek za uporabo polvodnikov, oddelek za tekočinske rakete in oddelek za astronavtiko. Denar in predavatelji naj nas ne skrbijo.

I. Kuščer

Darilo World University Service

Od WUS (svetovna univerzitetna služba) smo prejeli darilo, katerega smo porabili za študentska letovanja (eno tretjino), za študentske in dietično menzo. Pošiljka obsega: 3620 kg masla, sira 5320 kg, 1700 kg olja in 3620 kg masti, ter 3620 kg mleka v prahu. Letovanja so organizirala združenja in klubi po okrajih. Kljub številnim letovanjem se je pokazala slabost v tem, ker se je hrana preveč delila in [illegible] navedene količine lahko smotrneje uporabile pri organiziranju masovnejših letovanj. Nekaj hrane pa smo odstopili centralnim študentskim letoviščem v Zadru, Dubrovniku in Crikvenici, kjer je brezplačno letovalo 75 naših študentov in nekaj socialno slabo situiranih asistentov. V WUS so namreč včlanjeni tudi profesorji in asistenti.

Brez pesimizma...

(Nadaljevanje s 1. strani)

ZŠJ, posebno pa okrajni klubi ZŠJ, naj takoj seznanijo članstvo z novim zakonom o štipendijah, stopijo v stik z odgovornimi faktorji, izvolijo študentske predstavnike, do katerih imamo po zakonu polno pravico v teh komisijah, vodijo aktivno politiko, da se v proračune za leto 1956 vnesejo dovoljna denarna sredstva za štipendije in posebno bdijo nad tem, da noben študent, ki izpolnjuje potrebne kriterije kot socijalni, študijski in politični, ne ostane, brez potrebne pomoči in obratno, da se jo ljudem, ki je ne zaslužijo, ne daje. Le aktivno in objektivno delovanje na tem področju bo še bolj dvignilo ugled naši organizaciji in le ta bo v tem našla svoje mesto.

Pred nami so pa še tudi druge naloge. Na univerzi imamo že leto dni družbeno upravljanje, v katerem imamo tudi mi, študentje, svojo vlogo, saj razmere na univerzi, če že ne najbolj, vsaj zelo dobro poznamo. Pravice, ki nam jih daje zakon o univerzah moramo popolnoma izkoristiti. Ne smemo dovoliti, da se problemi, ki se nanašajo na nas, rešujejo brez študentov. Vsi univerzitetni organi, univerzitetni svet, fakultetni sveti ter vse uprave in oddelki, oziroma njih seje pa morajo biti mesta, kjer bomo podajali konstruktivne predloge in se borili za napredek univerze. To je razumljivo, saj so vsi ti organi družbeni organi in sodelovati v njih je naša pravica. Pred leti smo morali skoraj za vsako izpremembo v programih, načrtih ali režimu študija voditi zelo burne diskusije, organizirati celo bojkote in stavke. Danes nam to ni več potrebno, kajti imamo pravico kot enakovreden partner razpravljati o vseh konstruktivnih spremembah na univerzi. V tem letu stoje pred nami fakultetni in univerzitetni statuti, kakor tudi republiški zakon o univerzi. Z diskusijo o njih nam je dana možnost, spremeniti, kjer je to potrebno, učne programe, načrte in režim. Z delom na tem področju moramo pričeti takoj, voditi pa nas mora želja po naprednem in kvalitetnem študiju, ki naj bo odraz in zahteva našega splošnega družbenega razvoja. Zato morajo študijske komisije združenj s sodelovanjem in ob podpori vseh študentov posameznega oddelka, oziroma fakultete, s sodelovanjem profesorskih študijskih komisij, Društvom visokošolskih profesorjev in vsemi strokovnimi društvi po strokah, material podrobno proučiti in pripraviti na osnovi teh analiz odgovarjajoče predloge. Le tako bomo že enkrat uspeli ustaliti študij in preprečiti do sedaj večne izpremembe, katerih žrtev je postal marsikateri študent.

Vse to in še mnogo širša problematika, katere se v nekaj stavkih ne da povedati, stoji v bodočem letu pred nami. Da obdržimo kontinuiteto v delu, da nas čas in dogodki ne bodo prihitevali, je potrebno že v oktobru ali prvih dneh novembra organizirati letne skupščine združenj, na njih podrobno seznaniti članstvo z vso problematiko, analizirati situacijo in sprejeti programe. Vsak študent mora pri vsem temodigrati aktivno vlogo, saj se mora zavedati, da samo posamezniki niso in ne morejo biti kos tako velikim in številnim nalogam.

Na univerzi imamo mnogo in dovolj dobro mislečih in naprednih ljudi, tako med študenti kakor tudi med profesorji, zato je vsak pesimizem odveč. Treba je le resnega, krepkega skupnega dela in bomo na univerzo in našo organizacijo na nji lahko še bolj ponosni.

POČITNIŠKI ŠTUDIJ APZ

Kaj veseli bi ne peli

Veselo smo se pozdravili 8. julija opolnoči na ljubljanski železniški postaji, kjer se prične vsaka počitniška zgodba. Kovčki so bili veliki in majhni in tudi slamnati klobuki niso manjkali. Ni bilo težko uganiti, da gremo na morje — i, kam pa naj bi drugam šli? In vožnja je minila naglo, ker smo si zelo želeli tja, kamor smo bili namenjeni in ker smo imeli s seboj naše stare in preizkušene strokovnjake za pobijanje vseh pojavov dolgega časa.

Zadar. Mednarodno taborišče. To je bila naša »obljubljena dežela«. Seveda, čim smo izstopili, smo zapeli, pravzaprav v slovo učiteljskemu pevskemu zboru, ki nam je delal družbo na »Mariboru«. In v svoj prijetni hlad nas je sprejel prijazen borov gozdič, pod katerim so bili postavljeni naši šotori. Bilo je precej problemov, toda fantje so imeli vse svoje stvari v redu, dekleta pa so se takoj trudila z likanjem, kajti v Internacionalnem taborišču tudi ne moreš biti kar tako — pomečkan.

Modro vodstvo tabora sedi na prestolu, sprejema podanike in izreka sodbe...

»Modro vodstvo« pa je medtem že krojilo načrte o našem delu, ki je bilo pravzaprav glavno obeležje našega taborjenja in se prav zaradi tega razlikovalo od drugih »počitnikarjev«, ki so se zbrali na Pontamiku. Poleg morja, zraka in sonca je bila pesem — novi program — glavno naše opravilo pod zadarskimi bori. Priznati je treba, da je bila Aškerc — Tomčeva »Stara pravda« kar precej trd oreh. Čez nekaj mesecev bo naš zbor praznoval deseto obletnico svojega dela in takrat bomo na proslavi nastopili s koncertom, na katerem bomo peli to skladbo. Program je izbran zelo zahtveno, kajti dokazali bi radi, da nismo kar tako. Vadili smo zares neutrudno, čeprav nas je večkrat vražje vleklo v morje in na sonce. Pravzaprav pa smo imeli precej prostega časa, saj smo imeli vaje le zjutraj in proti večeru.

Končno se lahko pohvalimo, da smo tudi na oltar »kulture in prosvete« doprinesli svoj delež. Priredili smo dva koncerta, enega za prebivalstvo našega mednarodnega taborišča, drugega pa za vojake na letališču. Naš kvintet pa je sodeloval na proslavi dneva vstaje, ves zbor pa je proslavil tudi naš slovenski praznik 22. julij.

Prehitro je prišel trenutek, ko smo morali pobrati svoje stvari in se napotiti spet v Ljubljano. »Modro vodstvo« je bilo zadovoljno in je ugotovilo, da smo bili pridni in da smo predelali velik del programa.

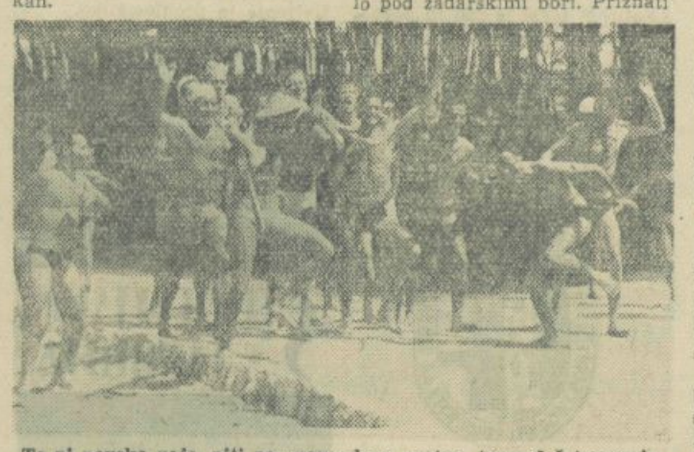

To ni pevska vaja, niti ne »neuraden« nastop, temveč žrtvovanje bogu Neptunu, da bi jim bil naklonjen v vsem kar morje lahko nudi

Vsem delovnim ljudem Kočevja in okolice čestita ob občinskem prazniku 3. oktober

Delovni kolektiv

Rudnika rjavega premoga Kočevje

MED ŠTUDENTI PO SVETU

Študentski seminar v Hamburgu

‚Nemčija med vzhodom in zahodom'

Kot delegati kluba za mednarodno sodelovanje na ljubljanski univerzi smo se na povabilo FES (Freundschaftsbund Europäischer Studenten) iz Hamburga udeležili študentskega srečanja, ki je bilo od 24. julija do 6. avgusta v Hamburgu. FES je klub hamburških študentov majhnega obsega, saj šteje le nekaj več kot 50 članov in ima namen vpostavljati stike med študenti evropskih univerz ter omogočati svojim članom potovanja v inozemstvo. Tega srečanja smo se udeležili trije delegati iz Ljubljane, da bi vzpostavili stike s študenti ostalih univerz v Evropi. Na srečanju se je obravnavalo vprašanje »Nemčija med Vzhodom in Zahodom«. To emo je FES izbral predvsem zato, da zainteresira razne ustanove in podjetja za serčanje in na ta način preskrbi potrebna denarna sredstva. Seminarja se je udeležilo nad 30 inozemskih delegatov in to iz Anglije, Danske, Francije, Italije, Nizozemske, Norveške, Posarja, Švedske in Jugoslavije.

Predavanja, ki jih je bilo precej (vsega 14), smo v prvem tednu poslušali v Evropa Collegu. Europa College je moderen študentski dom, v glavnem namenjeo inozemskim študentom. Dom je zelo lepo urejen in ima več klubskih in družabnih prostorov, vendar je za tako veliko univerzo, kot je hamburška, odločno premajhen. Zgradili so ga s pomočjo prispevkov raznih ustanov in podjetij iz Hamburga. Predavanja, ki so bila spočetka še kar zanimiva, nas pozneje niso več tako pritegnila, ker se je obravnavala vedno ista tema, namreč vprašanje zopetne združitve Nemčije in problem evropske integracije. Predavali so univerzitetni profesorji in vodilne osebnosti. Zanimivo je bilo predavanje predstavnika nemških socialistov, ki je podal problematiko Nemčije v povsem drugi luči kot ostali predavatelji. O teh predavanjih na tem mestu ne bom pisal, saj je stališče CDU in tudi stališče socialistov do teh vprašanj že znano iz nemškega časopisja in nismo mnogo novega slišali. Zal do večjih diskusij ni prišlo, ker predavatelji po večini niso imeli dovolj časa, niti niso bili ostali inozemski delegati razpoloženi za diskusijo, deloma zaradi tega, ker niso dovolj obvladali nemškega jezika.

FES je poskrbel, da smo si temeljito ogledali vse znamenitosti Hamburga. Bili smo sprejeti pri županu, kjer so nas pozdravili tudi konzuli zastopanih držav. Nadalje sta priredila sprejeme še francoski in angleški konzul na svojih poslaništvih, kjer smo ostali nekaj ur v prisrčnem razgovoru. Skupno smo si tudi ogledali eno največjih hamburških ladjedelnic in se udeležili vožnje po pristanišču. Obiskali smo ljudsko zabavišč Planten und Blumen, najlepši stanovanjski del mesta, Blankeneze in drugo.

Kljub vsem tem prireditvam pa se delegati v tem tednu še nismo prav zbližali, predvsem zato, ker smo stanovali vsak na svojem koncu mesta in smo se nekateri vozili celo več kot uro z S-železnico do stanovanja in smo zato morali zvečer kaj kmalu domov, ves dan pa smo komaj dohajali program.

Ob koncu tedna so priredili za nas izlet na obalo Vzhodnega morja. Spotoma smo se ustavili v Lübeku in si ogledali to starodavno mesto. Z izleta se nismo vrnili več v Hamburg, temveč smo se odpeljali v Lüneburg, kjer smo na takozvani Vzhodni akademiji preživeli drugi del srečanja. Med bivanjem v Lüneburgu smo napravili tudi izlet v begunsko taborišče Ulzen. Po vtisu, ki sem ga dobil o tem taborišču, se mi zdi ta kot nekak filter za begunce, ki prihajajo iz vzhodne cone. Vsak begunec ostane tu 14 dni do tri tedne, kjer ga zaslišujejo in mora izjaviti, kako in zakaj ej pribežal v zahodno cono. Delegati smo lahko prisostvovali takim zaslišanjem. Mi, Jugoslovani, smo poslušali tri različne skupine in smo naknadno ugotovili, da so si bili slučaji, ki smo jih slišali, precej podobni. Večina beguncev pride namreč iz vzhodne Nemčije legalno s potnim listom in se potem ne vrnejo več nazaj. Teh beguncev je sedaj že več milijonov. Govorili smo celo z begunci, ki so pobegnili iz Zahodne Nemčije v Vzhodno, ker niso našli na Zahodu zaposlitve, a so se zopet vrnili, ker tudi na Vzhodu niso bili zadovoljni. Ob takih slučajih sem seveda podvomil v hermetičnost »železne zavese«. Večina beguncev tudi ne prihaja zaradi kakšnega političnega preganjanja, temveč čisto iz materialnih razlogov, ker si želijo boljšega zaslužka, ki ga iščejo v Zahodni Nemčiji.

Vzhodna akademija je institucija, ki se ukvarja s problemi bivšega nemškega ozemlja, ki je ostalo onkrat mej Zahodne Nemčije, in s problemom beguncev iz Vzhodne Nemčije. Na tej akademiji, ki je pretežno propagandističnega značaja in je urejena v obliki doma, dela stalno 10 profesorjev, ki stanujejo s svojimi družinami v domu. Za begunce in za druge skupine prirejajo 14-dnevne tečaje s predavanji o vzhodnih vprašanjih, seveda čisto v nemškem nacionalnem in zahodnem duhu. Da se ob takih predavanjih s predavatelji nismo mogli mnogo pogovoriti, je jasno. Nekateri begunci v taborišču imajo o tej akademiji, kakor tudi v vodstvu taborišča, svoje mnenje, češ oni imajo od vsega tega svoj dobiček, saj so si našli posel in se jim dobro godi, za begunce pa država bolj malo skrbi. Drugi pa so zapet v taborišču zadovoljni.

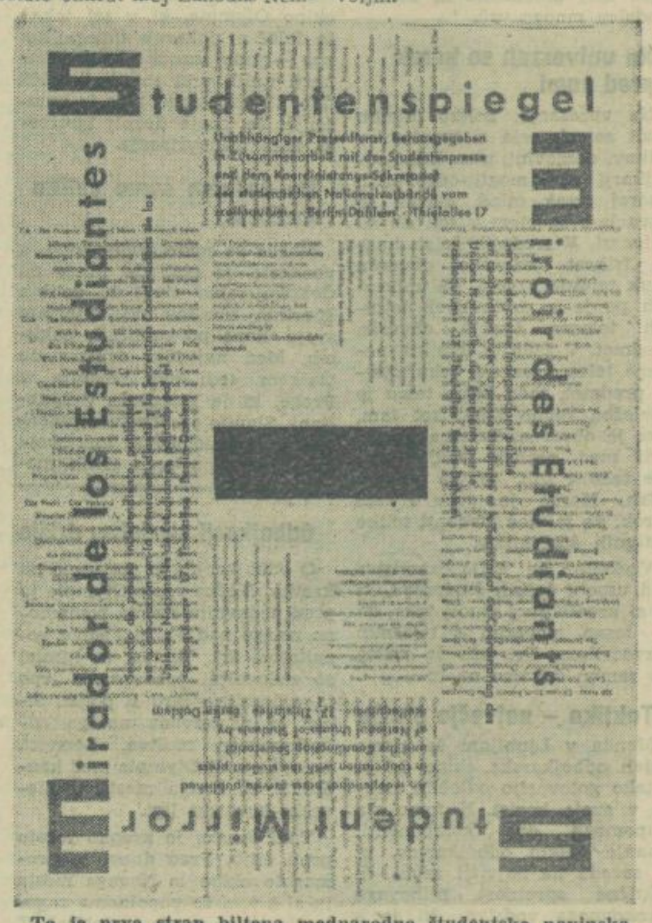

To je prva stran biltena mednarodne študentske novinske agencije

Po ogledu taborišča je bila za delegate radijska reportaža za Nordwestdeutscher Rundsunk. Prvotno sem bil za reportažo kot predstavnik Jugoslovanov določen tudi jaz. Imeli smo najprej poskusno snemanje, pri katerem pa je vodja snemanja krog sodelujočih skrčil. Verjetno z odgovori italijanske delegatke in z mojimi ni bil zadovoljen in tako sva pri reportaži odpadla. Najbrž pa tudi z odgovorom francoskega delegata pri glavnem snemanju ni bil preveč zadovoljen. Na vprašanje: »Kaj mislite na splošno o zainteresiranosti nemškega naroda za idejo zedinjene Evrope?« je Francoz odgovoril sledeče: »Pri nas *obstaja mnenje, da so Nemci* sedaj zelo navdušeni za zedinitev Evrope, ker vidijo v tem nekako sredstvo, s katerim bi lahko dosegli čimprejšnjo združitev Nemčije in pridobitev izgubljenih pokrajin. Ali pa bodo Nemci tudi po zedinitvi Evrope ostali tako dobri Evropejci — tega pa ne vem.«

V prostem času, ki ga tudi v Lüneburgu ni bilo mnogo, saj so bila včasih predavanja dopoldan in popoldan, smo igrali nogomet. Sestavili smo moštvo Francija - Jugoslavija in smo ostale Evropejce premagali s 3 : 2. V tem tednu smo stanovali vsi skupaj v prostorih akademije in smo se na ta način zelo zbližali. Spoznali smo, da je večina delegatov zelo naprednih in smo bili glede večine problemov sličnega mišljenja. Tako smo navezali tesnejše stike z Danci, Francozi, Posarci in Nizozemci. Vsi se zelo zanimajo za našo državo. Tako bomo lahko na prihodnje mednarodno srečanje v Ljubljani povabili delegate tudi iz navedenih držav.

Ob konferenci zastopnikov študentskega tiska v Saaru

Mednarodna študentska časopisna agencija

Vsi, ki berete v Tribuni našo mednarodno stran, se gotovo sprašujete, kje dobimo toliko mednarodnih vesti o življenju in problemih študentov. Le del tega, predvsem daljše članke, napišejo naši sodelavci, ki so bili v inozemstvu na praksi, seminarju ali študijskem potovanju. Večino kratkih vesti in nekatere članke pa nam posreduje časopisna agencija **Student Mirror - Studentenspiegel** in le manjši del prispevkov za to stran črpamo iz drugih tujih študentskih časopisov. Sedanja agencija ima svoj sedež v Berlinu in je pravzaprav del uredništva berlinske študentske revije »colloquium«, ki ima velik ugled v študentskih krogih po vsem svetu. Redakcija tega lista se je lotila izdajanja ciklostiranega biltena samoiniciativno, saj je »colloquium« dobival v zameno skoraj vse študentske časopise na svetu. Vseh vesti niso mogli objaviti in so jih črpali, ekscerptirali in spet razposlali redakcijam. Najprej so se omejili samo na Evropo, pred leti pa je v njih delo posegel odbor COSEC in z njegovo pomočjo je sedaj agencija razširila svojo dejavnost in posreduje vesti iz vsega sveta. Uredništvo agencije prejema redno nad 350 študentskih listov, biltenov in revij. Pri delu sodeluje veliko število študentov, predvsem pa so važni za najrazličnejše tuje jezike.

V biltenu agencije so vesti urejene na sledeč način: vse so kategorizirane v skupine po državah, ki se vrste po abecednem redu. Vsaka vest ima tudi naveden naslov časopisa in kraj, kjer izhaja. Agencija sprejema deloma vesti tudi od univerzitetnih organov, od drugih časopisnih agencij in od priložnostnih dopisnikov.

Delo uredništva te agencije ni lahko, predvsem tudi zaradi specifičnosti materiala, zaradi jezikovnih težav in univerzalnosti, ki je nujna v okviru organizacije, kot je COSEC. Posebno je treba poudariti, da ti bilteni izhajajo redno, kar je težje za mnoge druge študentske liste, ki se bore z denarnimi težavami.

Razen tega pa imajo bilteni na koncu abecede držav v zadnjem času še posebno rubriko, v kateri so sporočila o mednarodnih seminarjih, konferencah in drugih prireditvah, ne glede na državo, kjer so se vršili. Ob važnejših mednarodnih konferencah pa je objavljen tudi važnejši del materiala in sklepi. Prav tako so v zadnjih letih uvedli redni dodatek »Članki«. Tu so objavljeni v celoti ali v obsežnejšem ekscerptu članki iz posameznih študentskih časopisov ali drugih virov, ki imajo poseben značaj in so zanimivi ne samo kot vest, temveč kot celota. V takih dodatkih so na primer članki kot: Visokošolski problemi v Italiji in Franciji, Pregled dela letnih študentskih seminarjev, Moskovski študenti in zahodni stil, Vzgoja samostojnega mišljenja pri študentih itd.

Podariti je treba, da je delo uredništva gencije težavno pred vsem pri izbiri vesti in pri prizadevanju, da so te čimbolj nepristranske in se drže tendence vira, iz katerega so vzete. Večkrat je v vesteh senzacionalna ambicija in spregledajo članke, ki bi bili važnejši. To se posebno dobro vidi pri kontroli vesti, ki jih kolegi v uredništvu Studentenspiegla vzamejo iz našega lista. Večkrat vidimo, da imamo mi tu drugačen »važnostni« kriterij, kot oni tam. Vendar menim, da se oni le ne trudijo dovolj, da bi svoje delo najbolje opravili, saj je njihova odgovornost pred celotno svetovno študentsko javnostjo precej velika. Je pa jasno, da se je kaj težko izogniti pomanjkljivosti in površnosti, kar se kaže že pri sestavljanju kratke vesti na podlagi daljšega članka. Tako na primer v 85. številki biltena (letos maja) beremo kratke vesti iz Tribune: Rektorska konferenca v Zagrebu, Težave študentskih športnih organizacij, Zdravstvena skrb za študente, v lanski 54. številki beremo vest o stavki zagrebških veterinarjev, ki smo jo objavili v naši številki, v 53. številki pa vesti o socialnem sestavu študentov naše univerze in o problemih študijskega načrta na geologiji.

Izbira je torej: predvsem stavke, ekonomski problemi in spori; manj je seveda govora o uspehih itd. To jim nekateri upravičeno zamerijo.

O delu te agencije se diskutira sedaj na mednarodni konferenci v Saaru, kjer so zbrani številni predstavniki študentskih listov in tudi drugi funkcionarji, ki bodo vedeli marsikaj povedati o svojih pozitivnih in negativnih izkušnjah s to agencijo.

Drago Kralj

Nemčija: Za kulturno sodelovanje

V prvi polovici julija je kulturna skupina zahodnoberlinskih visokih šol organizirala kulturno srečanje evropskih študentov, kjer je sodelovalo 50 zastopnikov iz Avstrije, Italije, Francije, Švice in Jugoslavije. Razne umetniške razstave, predavanja in diskusije z berlinskimi študenti so imele namen čimbolj poglobiti in razširiti sodelovanje evropskih študentov na vseh kulturnih področjih.

Letos: mali narodi

Kvekerski seminar v Kranju

Zadnjih osem let je bilo prirejenih pod pokroviteljstvom American Friends Service Committee, kvekerjev več mednarodnih seminarjev za študente starejših letnikov in mlade ljudi raznih poklicev v nekaterih evropskih deželah, Indiji, na Japonskem in Združenih državah Amerike. Vsak teh seminarjev je sestavljen iz približno 35 udeležencev, ki po navadi prihajajo iz najrazličnejših delov sveta. Izbira je taka, da pridejo ljudje iz čim bolj oddaljenih in različnih dežel. Povprečno število narodnosti je okrog 18 do 20.

Tri tedne živijo skupaj kot družina, navadno v taboru ali kakšni šoli in skupno razpravljajo osnovne mednarodne probleme in skušajo s konstruktivno diskusijo priti do koristnih zaključkov o mirnem sožitju med narodi in državami. Kot dodatek k študijskemu programu udeleženci sami planirajo zabavno stran svojega bivanja v taboru ali kjerkoli že so. Ravno ta sproščena stran njihovega sožitja jim daje priliko, da se med seboj spoznajo kot osebnosti, študentje ali drugi mladi ljudje, ne pa kot predstavniki raznih narodov.

Glavni namen programa je v tem, da da mladim ljudem možnost premostiti vse tiste predstopke, nesporazume in zmote, ki jih delijo.

Religiozna družba kvekerjev ali »Prijateljev«, kakor sebe imenujejo, izvira iz Anglije iz srede 17. stoletja in se je razširila po vsem svetu. Največ jih je v Ameriki, v Evropi, pa največ v sami zibelki tega gibanja v Angliji — okrog 20.000, v vseh ostalih državah Evrope pa mogoče okrog 3.000. Praktični izraz vere »prijateljev« se kaže v njihovem delu. Na vseh področjih potrebe in napetosti so pripravljene pomagati in so absolutno proti vsakršni uporabi sile. Pomagajo povsod, ne glede na raso, verozpoved, nacionalno pripadnost ali politično prepričanje. Znani so glasovi o njihovem zadržanju med drugo svetovno vojno, ko je mnogo bilo v zaporih, ker niso hoteli v vojsko.

Njihova aktivnost se seveda ne kaže samo v tem, da pridigajo mir med narodi, ampak konkretno delajo z zelo praktičnimi metodami, kot so ravno mednarodni seminarji, na katerih poskušajo razbiti najrazličnejše predsodke, v posameznih glavah glede na raso, verozpoved in tako dalje.

Razen tega prirejajo delovne akcije v različnih deželah. Te so tudi mednarodni in skušajo tako s konkretno pomočjo dokazati narodu, ali bolje ljudem, v določenem kraju neke države, da jim želijo pomagati in si tako pridobiti prijateljev. Z njimi sodeluje veliko ljudi, ki sicer niso kvekerji, vendar odobravajo njihova načela in njih trud.

Konkretno v Jugoslaviji so imeli letos kvekerji že tretjič mednarodni seminar. Tokrat je bil v Kranju, v dijaškem domu na Zlatem polju, stavbo dijaškega doma so najeli za tri tedne, in si jo seveda čim udobneje preuredili in opremili.

Navzočih je bilo 36 udeležencev iz sledečih držav: Avstralija, Avstrija, Anglija, Damaska, Francija, Nemčija, Grčija, Holadska, Indija, Indonezija, Izrael, Italija, Jordanija, Nigerija, Švica, Saar, ZDA, Viet-Nam, Jugoslavija, Zapadna Indija in Zlata obala.

Seminar je bil zelo obsežen.

Če na kratko orišem program po tednih bi izgledali takole:

1. teden: Mali narodi — zgodovinski koncepti in ustvarjanje odnosov med njimi.

2. teden: Sile in slabosti majhnosti in njih efekti.

3. teden: Svoboda. Odgovornost in vloga posameznika.

Kakor je razvidno iz programa, so bile teme dokaj zanimive in vsak udeležepec je lahko našel del, ki ga je posebej zanimal.

Vsak teden so prihajali predavatelji, ki so vodili diskusije in jih usmerjali. Najprej je določen predavatelj podal svoje nazore na kratko o določeni stvari in nato pozval udeležence, da povedo svoje mišljenje.

Prvi teden je bil predavatelj gospod Sven Henningsen, univerzitetni profesor iz Kbenhavna, direktor inštituta za zgodovino in ekonomiko na univerzi v Kbenhavnu. Nekaj let je predaval tudi v Ameriki. Predaval je o malih narodih, mednarodnih organizacijah itd.

Drugi teden je predaval gospod Amiya Chakravarty iz Kalkute, sedaj predavatelj za komparativno literaturo in religije na bostonski univerzi, Boston, USA.

Tretji teden je predaval gospod William Fredrickson, Amerikanec, ekonomist, ki trenutno predava na Finskem v Helsinkih.

Vodstvo seminarja so sestavljali: Vodja je bil gospod Charles Lindsay, Anglež, ki vodi kvekersko šolo za gospodinjstvo in gospodarstvo v Solunu v Grčiji, gospodinja je bila gospa Lillemor Ebbesen iz Norveške. Nora Booth, direktor mednarodnih seminarjev v Genevi v Quaker Housu, je bila glavni pomočnik. Vinko Mir iz Ljubljane je bil nekak odpravnik poslov.

Seminar je organiziral Biro za mednarodno zamenjavo mladine in študentov v Beogradu.

Nove stavbe

Kmalu bodo dogradili v pariškem Cite Universitaire stavbo za Nemčijo s 100 prostori, študentski dom za Kambodžo z okrog 150 posteljami, dom za italijanske in maroške študente, kakor tudi posebno stavbo za študente agronomije.

‚CITE UNIVERSITAIRE' PRAZNUJE 30-LETNICO

Letos praznuje znano študentsko mesto v Parizu, Cite Universitaire, 30-letnico svojega obstoja. Danes je v Cite Universitaire 27 poslopij s 4393 prebivalci, med njimi je 1525 tujih in2868 domačih študentov. Najnovejša, pa tudi najmodernejša stavba bo Dom brazilskih študentov, katerega temelje so položili 30. julija, in ki bo sprejel 100 študentov.

Peta konferenca COSEC v Birminghamu

Živahna debata v Birminghamu je letos trajala več kot teden dni. Konference se je udeležilo 52 predstavnikov nacionalnih študentskih zvez (lani v Istanbulu 40 delegacij!), razen tega pa je na konferenci sodelovalo nad 200 opazovalcev raznih drugih študentskih in neštudentskih organizacij. Prvič je na konferenci sodelovali tudi predstavnik španske študentske unije (SEU), ki pa ni bil dobil statusa delegata. Sklenili so, da bo posebna komisija obiskala Španijo in bodo na podlagi poročila te razpravljali prihodnje leto o eventuelnem sprejemu. Na konferenci so sklenili, da imajo študenti iz kolonialnih in polkolonilanih pokrajin suvereno pravico do udeležbe in sodelovanje v tej organizaciji kot popolnoma samostojni delegati.

Na konferenci so razpravljali o mnogih perečih preblemih študentskega sodelovanja in prišlo je do marsikaterih nasprotnih gledanj na posamezne pojave. Kljub temu lahko rečemo, da je konferenca uspela saj je pripomogla k toleranci in medsebojnem sporazumevanju na tako važnem področju. O posameznih problemih pri katerih reševanju smo zainteresirani in aktivni bomo v prihodnjih številkah še poročali.

Koristne informacije

Študnetska zveza zahodne Avstralije je izdala posebno brošuro, kjer daje napotke vsem onim študentom, ki si niso na jasnem, kaj naj študirajo in kaj bodo lahko pozneje s svojo diplomo počeli.

Olimpijada in študenti

Nacionalna zveza študentov bo v okviru svojih možnosti pripravila za tuje študente, ki nameravajo pozimi 1956 prisostvovati XVI. olimpijskim igram, prenočišča in hrano. Informacije: NUAUS Office, Union House, University of Melbourne, Victoria, Avstralija.

Konferenca v Saaru

Te dni je v Saarbrückenu V. redna mednarodna konferenca predstavnikov študentskega tiska. Na to konferenco so odpotovali tudi trije naši kolegi: tov. J. Popović, urednik mednarodne revije »Študentska Tribuna«, urednik zagrebškega »Študentskog lista«, tov. D. Sušić in urednik beograjskega »Studenta«, tov. B. Pavlović. Konferenca se vrši v okviru COSEC, organizira pa jo Študentska zveza v Saaru s sodelovanjem odbora COSEC iz Leidena.

Na konferenci bodo najprej poročali o delu centra za arhiv in dokumentacijo pri COSEC ter o delovanju mednarodne študentske obveščevalne agencije »Student Mirror«. Sledilo bo poročilo vseh delegatov o študentskih časopisih in diskusija. Organizirane so tri konference o sledečih temah: o principih in ciljih tiska, priprava in uporaba študentskih publikacij in tehnični problemi pri izdajanju študentskih listov.

Na programu je tudi več sprejemov, med drugim tudi na sedežu saarske študentske zveze, pri rektorju, dalje obisk gledališč, univerze, medicinske fakultete, glavnih objektov industrije in v uredništva lokalnega lista v Saaru.

O tej zanimivi konferenci, ki ima principielni značaj in bo zanimala širši krog bralcev, bo poročal naš sodelavec v prihodnji številki.

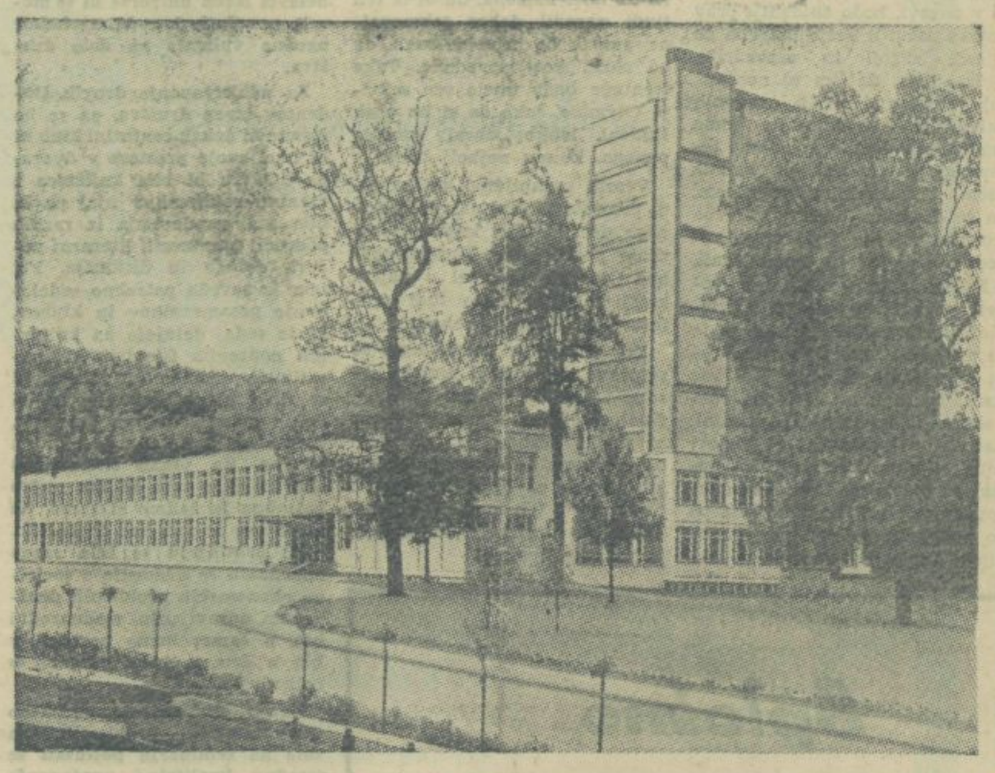

Univerzixetna knjižnica v Saaru

TEKSTILNA TOVARNA

„Tekstilna tovarna v Ajdovščini - Ajdovščina" izdeluje raznovrstne bombažne tkanine, enobarvne, karo in progaste, za žensko in moško perilo.

AJDOVŠČINA

Prizor s tekme s Čehi

TELOVADNICE SPET PROBLEM

Vse kaže, da bo letos bolje. Nov način zimske vadbe

Znano je, da smo imeli vsa leta doslej velike težave s treningi v zimskih dneh. Telovadnic ni bilo, le z veliko težavo smo naprosili pri posameznih direktorjih srednjih šol, ki so nam bili nekateri bolj, drugi manj naklonjeni, nekaj uric tedensko za vadbo naših tekmovalnih vrst. Za vse ostale seveda ni bilo prostora...

Čeprav sonce še dokaj toplo sije in je igranje na prostem menda prav sedaj največji užitek, so se na upravnem odboru Olympie odločili, da bodo že sedaj začeli borbo za telovadnice. (Tokrat vendarle v pravem času!) Društvo ima sedaj popolnoma drugačne cilje, kot so jih imele prejšnje sekcije in za ustvaritev teh ciljev je potrebno mnogo več prostora, mnogo več telovadnic, mnogo več vaditeljev. Z vsemi temi faktorji so za sedaj še velike težave, saj je znano, da potekajo že dolgo pogajanja za novo igrišče Olympie v Tivoliju, kajti mali prostor pod Cekinovim gradom ne more zadovoljiti vseh potreb tako velikega društva. S kadrom je nekoliko laže, saj med člani Olympie lahko najdemo nekaj znanih športnih strokovnjakov in trenerjev, najteže pa je seveda s telovadnicami. In prav telovadnice so za društvo izrednega pomena. Pozimi, ko ni možnosti za drugačno razvedrilo v naravi, bodo študentje prav gotovo začutili večjo potrebo po telesni vzgoji in razvedrilu. Dolžni smo, da jim to nudimo, saj je to ena naših osnovnih nalog. Zato se letos ne bomo mogli zadovoljiti z eno samo telovadnico, ki naj bi služila vsem tekmovalnim oddelkom, pa še drugim študentom. Treba jih bo več — in tega naj se zavedajo tisti, ki jih bodo iskali.

Kaj so nam o vsem tem vedeli povedati v pisarni Olympie? Borba za telovadnice se je že pričela in lahko govorimo tudi že o prvih uspehih. Kot vse kaže, bomo imeli letos na razpolago telovadnico na Ledini, nadalje v gimnaziji v Vegovi ulici, v gimnaziji na Viču, nekaj ur tedensko bomo imeli telovadnico na Taboru, v teku pa so pogajanja s klasično gimnazijo. Morda bo kdo dejal, zakaj toliko telovadnic? Odgovor je kaj enostaven: letos bomo vpeljali pri Olympii nov način vadbe.

Seveda nas je zanimalo, kako in kaj bo s tem novim načinom in izvedeli smo marsikaj zanimivega. Vse tekmovalne ekipe bodo imele po možnosti dvakrat na teden redne treninge. Za odbojkarje in košarkarje je določena telovadnica v Vegovi ulici, za košarkarje na Taboru, za odbojkarje na Viču, za judoiste na Ledini itd. Poleg teh rednih treningov bo v okviru celotnega društva enkrat tedensko kondicijski trening v eni izmed večjih telovadnic, ki bo prirejen tako, da bo koristil prav vsem športnikom iz te ali one športne panoge. Ta novost bo prav gotovo koristila našim tekmovalcem, ki so prav zaradi pomanjkanja takega treninga v začetku spomladanske sezone precej slabši kot običajno. Razumljivo je, da bodo te treninge vodili najboljši strokovnjaki.

To pa še ni vse! Že zgoraj smo omenili, da je računati z večjim pritokom študentov v telovadnice, ker v mrzlih zimskih dneh ne bodo imeli možnosti, da se razvedre na kopanju, na izletih in podobno. Za te bo po klubih in sekcijah organiziran poseben trening, ki ne bo imel namena, da bi iz teh ljudi naredil dobre tekmovalce, ampak bo prirejen tako, da bo služil kot razvedrilo. Take treninge bodo imele vse sekcije Olympie, tako da si bo vsak študent lahko izbral športno panogo, ki mu najbolj ugaja.

Včasih pozabljamo, da so tudi profesorji člani našega športnega društva. No, letos bo tudi zanje poskrbljeno. Upravni odbor Olympie bo vzel v najem kegljišče, kjer bodo tudi profesorji našli svojo zabavo.

Kot vidimo iz vsega tega, so priprave za letošnjo zimsko sezono že sedaj izredno živahne. Za nas študente zima nikakor ni mrtva sezona, saj pri tem ne gre samo za tekmovalne ekipe, ampak za ljudi, ki morajo biti prav v teh mesecih deležni telesnega razvedrila. In prav to je naloga Olympie!

Splošno kleparstvo

„Kočevje"

Kolektiv splošnega kleparstva čestita vsem občanom ob občinskem prazniku 3. oktobra 1955.

— š — p — o — r — t —

ČEHI NA OBISKU

Odbojka prve vrste. Nekaj stavkov o telesni vzgoji na čeških univerzah

Prejšnji mesec smo imeli v Ljubljani pomemben obisk. Pri nas so gostovali odbojkarji Slavije iz Prage, ki sodijo med najboljše odbojkarske ekipe na svetu. Naj povemo samo to, da imajo v svojih vrstah kar 6 državnih reprezentantov, ki so pred nekaj meseci osvojili prvenstvo Evrope v Bukarešti.

Ali je odbojka češki šport številka 1

Morda bi tu kdo poizkušal najti odgovor v zvezi s številkami, ki so nam jih povedali češki odbojkarji. Naj jih navedemo samo nekaj. V Pragi je okoli 250 kvalitetnih odbojkarskih klubov, ki imajo v svojih vrstah nekaj nad 25 tisoč odbojkarjev. Vsi ti klubi tekmujejo med seboj in so si po moči približno enaki. Favoritov ni! Prav lahko se zgodi, da se letos znajde na vrhu klub, ki je bil lansko leto še prav na dnu. Lahko si mislimo, da iz take množice izenačenih igralcev ni lahko dobiti najboljše in zato ni čudno, če dobivajo sestavljalci državne reprezentance sive lase. In vendar so rešili svojo nalogo v splošno zadovoljstvo, saj je reprezentanci Češke pred nedavnim uspelo osvojiti naslov evropskega prvaka v odbojki. Igralci so pokazali svoje, tekme pa so dobivali tudi trenerji, toda o tem kasneje.

Ob takem številu igralcev je seveda igrišče velik problem, ki je za Čehe skoraj nerešljiv. Lahko si mislimo, da ne morejo v Pragi zgraditi toliko odbojkarskih igrišč, da bi tam lahko vadilo kar 25 tisoč odbojkarjev. Morda je prav v tem tajnost njihovega uspeha, saj mora vsak, ki se začne ukvarjati z odbojko, najmanj leto dni vaditi samo z prsti, potem si šele pridobi pravico igranja na mreži. Nič čudnega torej, če so njihove podaje odlične in če je njihova igra v polju brez napake.

In vendar kljub temu odbojka ni češki šport št. 1. Gledalci se mnogo bolj navdušujejo za hokej na ledu, kjer imajo češki igralci velike mednarodne uspehe, saj so brez dvoma najboljši v Evropi. Drugi je na vrsti nogomet, ki kljub temu, da ni posebno kvaliteten, privablja množice gledalcev. Odbojka je torej le šport množic, ni pa tako priljubljena pri gledalcih, kar je seveda razumljivo, saj so igre, ki smo jih zgoraj našteli, bolj dinamične in nudijo gledalcu mnogo več.

Na univerzah so korak pred nami

Na vprašanje, koliko mladih ljudi se ukvarja s športom v njihovi domovini, nam češki odbojkarji niso mogli odgovoriti. Skoraj vsak mlad človek se ukvarja s športom v šoli ali na univerzi. V srednjih šolah imajo trikrat tedensko obvezen pouk telesne vzgoje, na univerzah pa je v prvih dveh letnikih telesna vzgoja obvezen predmet. V zadnjih letnikih postane telesna vzgoja fakultativni predmet, toda kljub temu je udeležba ravno taka, kot tam, kjer je obvezna. Telesna vzgoja sodi med najbolj priljubljene ure tako v šoli, kot na visokih šolah. Morda je prav v tem vzrok, da je med študenti toliko aktivnih športnikov.

Vsekakor se velja zamisliti nad uspehi čeških študentov, ki so si uredili svoj študij tako, da je tesno povezan s telesnim razvedrilom. Pri nas že nekaj let zaman čakamo na to...

Taktika – največje orožje

Menda v Ljubljani še nismo videli odbojkarske ekipe, ki bi s tako gotovostjo odločila zmago v svojo korist. K temu sta pripomogli dve komponenti. Znanje čeških odbojkarjev, ki je seveda na najvišji ravni, in taktična spretnost njihovega strokovnega vodstva, ki je s svojimi taktičnimi potezami navdušilo vse poznavalce odbojke, medtem ko je pri ostalem občinstvu našlo nerazumevanje. Morda boste vprašali zakaj? Igralci so bili popolnoma izkoriščeni, vsak na svojem mestu, tam, kjer je najbolj koristen. Nekdo ima odličen servis, drugi je spet najboljši na prvem tolkaškem mestu, tretji pa igra brez napake v polju. Iz teh razlogov je trener neprestano menjaval igralce in zaposlil tam, kjer so bili najbolj potrebni. Poleg tega se je posluževal mennjav tudi takrat, kadar je nasprotnik dobro zaigral in začel ogrožati vodstvo njihove ekipe. Na tak način so zmedli nasprotnika, se pravi ekipo Olympie, ki v tej tekmi še daleč ni pokazala tistega, kar zna — prav zaradi taktike. Trenerji naših vrst so torej dobili dober poduk, seveda pa je vprašanje, če imajo dovolj igralcev za tako manevriranje.

Na Češkem samo velika društva

Morda se malo čudno sliši, a vendarle je res, da imajo na Češkem samo okoli 10 velikih športnih društev, ki zajemajo svoje člane po različnih poklicih. Med največja društva na Češkem sodi tudi Slavija iz Prage, ki je gostovala v Ljubljani. Slavija je društvo študentov in profesorjev in ima svoje podružnice po vseh tistih mestih v ČSR, ki imajo univerze. Razumljivo je, da iz take množice klubov ni težko sestaviti ekipo, ki tekmuje n. pr. na kakem mednarodnem turnrju ali na kaki turneji. Prav tako je tudi z drugimi moštvi. »Iskra« je društvo elektrotehničnih delavcev in ima svoje podružnice povsod tam, kjer je razvita ta industrija. »Tatra« je društvo delavcev avtomobilske industrije, »ČSM« združuje mlade češke športnike itd.

Omenimo naj še Sokol, ki se ukvarja v glavnem z gimnastiko in ima sedaj mnogo manj članov, kot nekoč. Največje zanimanje je pač za športne igre, so nam ob koncu razgovora povedali češki odbojkarji, ko so se poslavljali ob dunajskem brzovlaku. Še 10 ur do Dunaja in še 10. ur, pa bomo doma. Turneja je bila dolga in morda je tudi to zanimivo, da so skoraj vse noči prespali na vlaku. In kljub temu niso doživeli nobenega poraza!

Rezultati seminarja

(Nadaljevanje s 1. strani)

so se dostojno predstavili domačemu prebivalstvu. Na splošno je med študenti zanimanje za kultur. vprašanja prejšnje in je samo vprašanje, kako pritegniti ljudi, da bi aktivno sodelovali. V diskusiji, ki jo je vodil tov. Marko Bulc, je prišlo do izraza mnenje, da bi bil najboljši način ustanovitev študentskega kulturno umetniškega društva, obenem pa zbrati večji krog ljudi, ki bi se ukvarjali v okviru UO izključno s kulturno problematiko. S tem bi se tudi poenostavilo finančno vprašanje, ker bi enotno društvo lažje dobivalo potrebna denarna sredstva. Tudi stiki s kulturnimi delavci izven univerze bi se morali povečati, kar bi vsekakor ugodno vplivalo na delo društva.

Za udejstvovanje drugih študentov izven društva, pa se bo ustanovil nekak centralni klub ki bi imel svoje prostore v dvorani UO. Tu bi bila knjižnica z raznimi revijami, v njej pa bi bila tudi predavanja iz raznih področij umetnosti, literarni večeri, debate in diskusije. Pri tem je seveda potrebno sodelovanje posameznikov in klubov, ki že sedaj delujejo na kulturnih področjih (slavisti, komparativisti, akademije). Tako bi se delo počasi razširilo in bi dobili nekak studium generale, kjer bi vsak našel tisto, kar ga zanima. Za vsako sitematično delo bi bila taka oblika nujno potrebna in želimo si samo, da bi se vse to tudi res uresničilo.

Na seminarju so bile razen navedenih še diskusije o socialno ekonomskih problemih, družbenem upravljanju, mednarodni bih, o čemer bomo poročali v bih o čemer bomo poročali v prihodnji številki.

Razen diskusij o izključno univerzitetnih problemih pa smo na seminarju poslušali še izredno kvalitetno predavanje tov. Vide Tomšič o nekaterih mednarodnih političnih problemih, nadalje predavanje tov. Hočevarja o problemih ZKJ s posebnim ozirom na univerzo in pa še vtise s potovanja po Sovjetski zvezi, ki nam jih je pripovedoval tov. Sergej Vošnjak.

Obdelani material, ki je posegel v najbolj zanimiva in perečа področja našega univerzitetnega dela kaže, da je naša organizacija pričela delati na mnogo širši in popolnejši bazi. Uspehi tega seminarja so zagotovilo, da bo letošnja aktivnost ZŠJ usmerjena predvsem tja, kjer je najbolj potrebna, kjer so predvsem uspehi najbolj potrebni.

Odbojkarji se dobro držijo

O odbojkarjih to pot samo na kratko. Moška vrsta Olympie je pred nedavnim slavila pomembno zmago nad Fužinarjem z rezultatom 3:1. Trener in igralci so zadovoljni predvsem z lepo in dinamično igro v polju. Sicer to ni navada našega odbojkarskega moštva. Lestvica kaže, da sodi Olympia med kandidate za drugo mesto v Slovesko-hrvatski ligi.

Tudi ženske jo krepko režejo proti cilju. Pred dnevi so premagale ekipo iz Novega mesta in si s tem že popolnoma zagotovile prvo mesto v tablici. Z drugimi besedami, imamo novega člana zvezne lige.

Mladinsko prvenstvo je potekalo brez zastopnikov Olympie. Ob tem se velja razmisliti...

Kaj je z nogometaši?

V zadnjem času so nogometaši preživljali hude dneve. V tekmi proti Tacnu so sicer lepo zaigrali, vendar je precej članov moštva manjkalo, tako da so morali igrati oslabljeni. Morda je zmaga toliko več vredna. Vedno ne gre tako gladko in nogometaši so morali plačati svoj račun v Mengšu, kjer so pustili dve dragoceni točki. Pravijo, da bo sedaj bolje, ko se bodo vrnili študentje s počitnic...

V BEOGRADU JE HUDO

Košarkarji Olympie so pred nedavnim dvakrat potovali v Beograd. Prvič so se srečali s Partizanom, druga tekma pa je bila med Olympio in BSK. Prvo in drugo so Ljubljančani izgubili za las. Na prvi poraz smo še nekako računali, saj je Partizan nepremagano moštvo jesenskega dela prvenstva, drugi pa nam je prinesel lepo merico razočaranja.

Spet pričenjamo

Spet stopamo v novo šolsko leto, spet se bodo napolnile predavalnice, spet bomo hodili k izpitom. In še mnogo je teh »spet«, ko se začenja novo življenje na naši lepi univerzi, ki so jo mimogrede povedano tako lepo prebelili, da jo je veselje pogledati. Morda ni na zadnjem mestu naloga našega športnega društva, da bi si ob letošnjem vpisu prizadevalo pridobiti za aktivno in športno delo čimveč novih članov, pa naj bodo to bruci ali stare bajte.

Že dolgo govorimo o tem, da bi bilo potrebno in prav, če bi uvedli telesno vzgojo kot obvezen ali vsaj fakultativen predmet na vseh fakultetah. Žal iz tega ni nič. Okoli tega vprašanja se samo govori in piše, stori se pa nič. Na drugih mestih pišemo, da so Čehi precej na boljšem, da so uvedli telesno vzgojo tudi v drugih državah vzhodne Evrope, znano je tudi, da že dolga leta telovadijo študentje na Angleškem in v vseh naprednih državah. Pri nas tega ni in prav zato ima študentsko športno društvo tem večje in odgovornejše naloge.

Stare bajte in bruci — pozor! Pojasnili vam bomo kaj lahko, ali vsaj kaj bi morali dobiti v našem športnem društvu. Če boste uvideli, da so ta dejstva vabljiva, kar nedvomno so, potrudite se na Cankarjevo cesto 5a v drugo nadstropje, kjer vam bodo dali prijavnico in formalnost bo opravljena. Morda bo dovolj, če zavrtite telefonsko številko 20-049...

Menda so najbolj prijetne igre z žogo. Takih je v Olympii dovolj. Prepuščeno vam je na izbiro ali se boste odločili za nogomet, nekaterim pa bo verjetno bolj ugajala odbojka. Tisti, ki imajo radi hitrost se bodo odločili za košarko, saj je znano, da je mnogo takih, ki bi šli radi po stopinjah košarkarskega kluba. Vsi ti klubi Olympie imajo na razpolago lepa igrišča, športne rekvizite in kar je najvažnejše, radi vam bodo pomagali s strokovnimi nasveti. Posebno prijetno je na znanem odbojkarskem in košarkarskem stadionu pod Cekinovim gradom, medtem ko imajo nogometaši več težav s svojim prostorom, a klub temu se jim obetajo boljši časi. Morda velja še to pripomniti, da bodo vse te sekcije imele na razpolago tudi telovadnice, ko bo vreme preprečilo treninge na prostem.

Tisti, katerim je všeč bela žogica bodo tudi našli svoje mesto ob zeleni mizi. UO Olympie je obljubil, da bo dal tej sekciji vso pomoč, če se bo prijavilo dosti članov. Pravijo, da ni lepšega v zimskih popoldnevih, kot igrati ping-pong.

Še mnogo bi lahko našteli, od redne vadbe za začetnike, do kondicijskega treninga, ki sodi med letošnje novosti, pa vendar naj bo za danes dovolj. Pojdite na naslov, ki smo vam ga zgoraj navedli ali pokličite telefonsko številko in izvedeli boste še vse podrobnosti, ki vas zanimajo...

Člani košarkarskega društva AŠK Olypia

Borimo se za vrh

Košarkarji Olympie v jesenskem delu navdušili Ljubljančane. Sedaj šele na pol poti. Še vedno izgledi za drugo mesto

Morda ste tisti, ki se zanimate za košarko, v zadnjem času brali v dnevnem časopisju ali slišati na cesti v košarkarskih pogovorih, ki jih ne manjka, da Olympia rešuje čast slovenske košarke. Morda je to še premalo, kajti lahko rečemo, da je prav Olympia tista, ki je poskrbela za to, da je postala košarka slovenski šport št. 1.

Odličen start

Menda v Ljubljani že dolgo ni bilo take tekme, kot je bila prva v letošnji sezoni med Proleterjem iz Zrenjanina in Olympio. Znano je, da je bil prav takrat Proleter še eden izmed najresnejših kandidatov za državnega prvaka. Bil je na prvem mestu v prvenstveni tablici in zmaga nad Olympio bi pomenila velik velik korak bliže k njihovemu cilju. Toda zgodilo se je drugače, kot so pričakovali. Naši študentje so zaigrali tehnično in taktično tako, kot menda še nikoli dotlej. Vedno več je bilo košev v mreži Proleterja, vedno višji je bil rezultat v korist Olympie. Na koncu so gostje izgubili živce, kar je še bolj zapečatilo njihov poraz. Ta zmaga je odjeknila po vsej Jugoslaviji, kajti poleg vsega so si bili vsi košarkarski strokovnjaki edini v tem, da je tudi Proleter zaigral odlično in da je torej lepa igra Olympie vredna toliko več.

Nekaj dni za tem so prišli poizkusit srečo na igrišče pod Cekinovim gradom igralci Lokomotive iz Zagreba. To je ekipa, znana po svojih taktičnih igrah, znana po presenetljivih zmagah nad najboljšimi nasprotniki. Tudi to pot so poizkušali v začetku s počasno igro, na koncu pa so nameravali napeti vse sile za zmago. Toda to pot se ni obneslo, ker so igralci Olympie kljub vsem naporom gostov, vedno bolj često metali žogo v njihov koš. Res, da rezultat ni bil kdovekako visok, vendar zmaga je bila prepričljiva in zasluženа. Naj še omenimo, da je Lokomotiva v naslednjem kolu premagala Crveno zvezdo!

Vedno ne moreš igrati doma in tako je prišlo na vrsto težko potovanje v Beograd na tekmo proti Partizanu. Doslej je Olympia proti temu nasprotniku ponavadi zmagovala, vendar to pot se ni posrečilo. V zadnjih sekundah igre so Beograjčani odločili tekmo v svojo korist, čeprav so bili Ljubljančani celo tekmo boljši nasprotnik.

Lepa je bila tudi tekma proti »moštvu presenečenj«, Montažnemu iz Zagreba. Mnogi so sodili, da so Zagrebčani favoriti, saj so v tekmi proti Proleterju zaigrali odlično in ga celo premagali. V Ljubljani ni bilo podviga, čeprav je treba priznati, da so se Zagrebčani borili vseskozi v postavi in odrasti igri. Olympia je bila mnogo boljša v drugem polčasu, ko je zaključila tekmo s 30 koši razlike v svojo korist. Zanimivo je, da je že izgledalo, da bo podvig Montažnega uspel, kajti v prvem polčasu so stalno vodili in venomer povečavali rezultat v svojo korist. No, k sreči se je kmalu obrnilo...

In naprej?

Morda bo kdo mislil, da je pot že skoraj prehojena. Tem naj povemo samo to, da ima Olympia pred seboj še srečanje s Crveno zvezdo v Beogradu. Tu bo skoraj gotovo rezultat v korist beograjskih študentov. Tudi tekma z Mladostjo ne bo lahka naloga, saj je znano, da imajo študentje iz Zagreba na svojem igrišču mnogo večjo moč, kot na tujem. Preostane še tekma s krajevnim rivalom Ljubljano, ki bo prav gotovo spet velik športni užitek, saj obe moštvi prav v medsebojnih tekmah pokažeta vse, kar zmoreta in znata. Nič čudnega, saj gre za lokalni prestiž!

Mladi se uveljavljajo

Vse kaže, da gre tudi brez Kristančiča. Gotovo je vodstvu Olympie v ponos, da sedaj zastopajo klubske barve igralci, ki so bili nedavno še člani mladinskih ekip. In še moramo poudariti, da so rasli na domačem zeljniku! Med igralce, ki so bili v jesenskem delu najuspešnejši, lahko prištejemo Kandusa, Mülerja, Bajca, Debevca, Kralja, Lampiča, Šerbca in morda še kdo. Morda ni bil brez razloga obisk zveznega kapetana Nikoliča, ki je po tekmi z Montažnim dal osebno priznanje našim košarkarjem.

V vrsti državnih reprezentantk najdemo tudi članice OLYmPIE, Mačkovo in Mesečevo

Na to in ono Vižo

spomladi sem moral v nekem švabskem javnem stranišču plačati dvojno tarifo, ker sem se zadržal čez mero. Edini košček papirja, ki mi je bil namreč na razpolago, je bil fragment nekega bavarskega časopisa in na njem — slika ljubljanske stolne cerkve z delom gradu. Pod sliko je bilo tiskano dobesedno: **»Laibach (narodno ime Ljubljana) — prijazno provincijsko mestece v gorah severne Jugoslavije, ki nas je v mnogočem spominjalo na naš Salzburg.«** Razen tega sem lahko prebral del reportaže — potopisa: »... dež, ko smo se z avtobusom pripeljali v Laibach, našo prvo postojanko na potovanju po tej... — ...niso tako prijazno in ljubeznivo sprejeli kot tu In ne samo v hotelu in restavraciji, temveč povsod, kjer smo prišli v stik z domačini... — ... žrtvovali svoj prosti čas in nam razkazovali mesto, tako da nam ni bilo treba gledati v prospekte ali najemati vodiče...« Čeprav sem zaveden Ljubljančan, čistokrvna »srajca«, sem moral časopis s sliko rodnega mesta le uporabiti.

In vleklo me je domov pod okrilje zelenega zmaja, v nočeh se mi je Ljubljana prikazovala kot belo oblečena lepotica, ki ji številni princi dvorijo, a ona se nobenemu ne poda. Ko sem se vozil po cestah Evrope, je bila pred menoj vedno ostra silhueta gradu in cerkva in zdelo se mi je, da vse poti vodijo v Ljubljano. In vest, da je doma v Ljubljani odprta vinska razstava, je samo stopnjevala ritem mojega »domov-prihajanja«. — Čustva so me premagala, da sem jokal kot otrok, ko sem v daljavi zagledal romantično razsvetljeni grad, ki sem ga s tolikim hrepenenjem gledal v temnih nočeh v tujini, in azurne luči na »dimniku«, ki so tako vabeče... In zelena barva »pocestnice« me je navdala z neprekosljivim upanjem, da se vračam v pomlajeno, prerojeno in prenovljeno mesto, ki me čaka z odprtimi rokami in mi je pripravljeno nuditi maksimum življenjskih užitkov, ki si jih želi moja mlada in lepot žejna duša. Srečen sem bil, ko sem spet po dolgem času zaspal pod odkriljem zelenega zmaja, ki čuva mojo belo oblečeno deklico iz sanj vseh skušnjav in hudobij sodobnega sveta.

Zaplenjeno pismo

Ljubljana, sobota, sept.

Dragi moj kulega!

Prosu s me nej ti pišm, al se že zdej splača u Lublano pridet. Veš, Lipe, č b jest biu na tvojm mest, že neb pršou. Jest te bom upisu, pa tud za pudpise bom puskrbu, sej moja Muca puzna tm celo rajso punc ka nimajo druzga dela k na predavajne jt; sej hodjo še k Slodnaku ka je tko zgodi zutri. Veš, tko je douh čs, pa čeprou je subota. Hotu sm jt na trgatu, gor na guspudarsk raztauiše zad za kolegijam, pa so hotl met stu din sam za not jt. Pa tudi placa ni blo pa lde ka so not hudil so bli žame kr prveč nobl. Reku sm figo freško, pa sm šou dam. Zdej sm pa tle tko žalostn ka se m je radio pukvaru pa lohk sam veseu večer puslušam. Zato sm reku: pejt si žalost hladit pa Lipet piš, da se ne bo spuzabu pa prezgodi u Lublano pršou. Veš, Muce tud še ni tle, pisala je da pride jutr al pa pujutršnm, sej prouzaprou nima stanuvajna, ka so jo iz nasela vrgl. Sej sm reku zmiram: punca uč se te boja vn sunl. Pa je rekla: ki pa, sej puznam funkconarje. Na, zdej pa ms. Jest pa tko mislm, d nej zdej kr h nam pride spat, doklr tebe še ni. Tastara tko nebo nč rekla; ka jo pa briga. Zadnč sm j deset dek kave kupu pa ut takrat nč več ne prau, da smo barabe.

U kino so sama »jajca«, u teatr pa še nč. U rio še zmiram špilajo tisto ka gre teb tko na žiuce, sej veš: »od tebe moram poči, laku noč...« Frajerjou je tm zmiram dost, pa ungaujo tiste punce, ka so ble čez pučitnce skuz duma, kr smilja se mi. Usak šraufcigar še zmiram žvižga Džambolajo in sploh je use pu starem. Slišou sm, da se je neki študentou turn pruftiral, pá kok so zgudvinskih stvari vidl. Ja no, praujo da so bli tud tm na plac Pigal, ka so sam burdeli. Tm so jih za rukave not mlekl, ka so slišal da so z Lublane; un pa niso šli, ka se jm je dnarja škoda zdel. Glih učeri m je pud Skalco en kulturn delouc muriu, ka je biu tud zravn: »Veš, mladi guspud,« je reku, »to ni blo tku, kokr če b vas študente ke spustu.« Jes mislm, da so lde ka so gor šli, use hvale vredn, sej so precej žrtvuval ka so šli u Pariz s suha hrana, tko k b šli na Smarna gora. Velik so pa le vidl, pa čeprou so bli gor sam tri dni in kr je glavn, zdej lahko rečejo, da so tm bli, ka je zdej tko mudern. Veš, od tazga spumina lohk člouk dl žvi.

Vem da te firbc matra kua je na kulturnm pul tle nouga. Zdej se še ne vid prou dost, ampak zgleda da se boja pol, ka se usi dam prguncajo, kr fejst klal. Tist, ka so duma že pišejo. Tizga Kusa iz Besede usi zmerjajo, ka jm je tm ene par fajn puvedou. Drug se pa zafrkavajo zarad knih, kašne nej izdajajo, kašne pa ne. En praujo, da pr ns delouci nočjo brt Prusta pa Kafko, drug pa trdjo, da je prugram založb kriminaln in izdajajo take knige, ka so šund. Jest pa pravm, zmiram boja tist tiskal, ka se bo fejst prudal. Skor b puzabu! Zdej smo Sluvenci dubl eno fejst knigo, to je ta nar ta bi luksus bukla, kr jih je kdaj izšlo u našem jezik. Jest sm mislu, gutou je kšn douhčas, Prešern al pa Cankar. Pa ne! Veš Balzaka, so izdal, pa negou najbuli knigo, tiste ukrogle puvest. Baje jh je en mužak 30 let prevajou, tko je bla mastna francošna. Zdej se je pa že en kritik zaletu, pa prau, da je use za en drek preveden. Se m zdi, da je kšna reva študentska ka dnar nuca. Kniga pa je pasi draga, štir jurje, moj dragi! Ampak je tko žmahtna, da bo useen šla. En učitj m je pravu, da je čist prou, ka je draga — jo saj utroc ne boja bral. Jest sm prebrau zadnč sam ene par zgodb, pa rečem da je klasa; ampak veš, če bi dons kšn nš pisati taka svinarija ubjavu, b ga prec zaprl. Jest mislm, da je kr lepo, da tok skrbijo za klasike, se saj lohk pubahamo, da smo kulturn. Veš, je pa tko zrihtana bukla k kšn svet pism. Galant, t rečm! Spomnu sm se, da so izdal tud Hemingveja, tizga starca ub morju, ka sga ti že lan mou ut dol, pa sm ga jest prudau, ka sm dnar nucu. Zdej sm t ga pa u sluvenšn kupu. Veš, kr fejst je, sam papir je zanč, skor b mislu da je kluzet.

Tuki gre zmiram dž. Vesp je pa še več kt prej. Pa tud tist ka jh majo so tku važn, da sam sebe vikajo. Zdej je že ene par punc, ka se vozja pu mest. Tu lde zjajo. Veš, men se pá sam to frižmaga, da jh tud pulcaji spuštujeja. Zadnč sm uzeu toja kureta pa sm se pelu na tekma. Ka sm šou nazaj, pa me ustau en mal viši od rampe. — Ke mate pa zvonc, je reku. 100 din! Ke mate pa luč? Sej je dan, sm zatulu. Use en, 100 din! Ke pa je tazadna luč? A je tud treba, m je blo narodn. Un pa prau: 100 din! Pa bremza, dobr drži? Sej sam veš, kok toja bremza prime, mn k nč. Pa je reku: še 100 din! Pol je pa sešteu k kšn kelnar gor u baru: 400 din prosm tovarš. Jest sm biu pa tok paf, da sm se skor u hlače, pa sm reku — madona — pa sm kr plaču. Ka pa morš?

Jest ti pravm, kr duma bod. Duma maš sadje, pa tud drgač ješ k člouk. Da neuš mislu, da te fopam ka b rd z Muca sam biu. Se mau ne, sej me puznaš. Krokat t nš treba tm na vas, tramvaj t ne cvil, pa če t je douhčs prauš »route so route«, filme tko vidš use prej k mi tuki, frišn lift maš, pa tud puncam ni treba usaka brt še bar plačat. Veš, tle sm suh k ps. Pr mej duš, da je čist tko, k me je en pjanc pravu, da je laži žvet brez pamet k brez dnarja. Veš zdej uom pa nhu, puručil je konc, pa se je začela uddaja za izseljence. Ležat bom šou, da bom pa nehu, puručil je konc,

toj Lole

Vprašanje je, ali bo ta študijska sezona bolj ali pa prav tako dolgočasna kot je bila prejšnja. Obetajo se nam sicer številne zabave na višjem meščanskem nivoju!? Bo že kako — »trošta« je tudi nekaj vreden! Študirajmo, ljubimo, pijmo, vlečimo štipendijo, bodimo ponosni Ljubljančani, pa čeprav se nam včasih stori inako.

Stenica

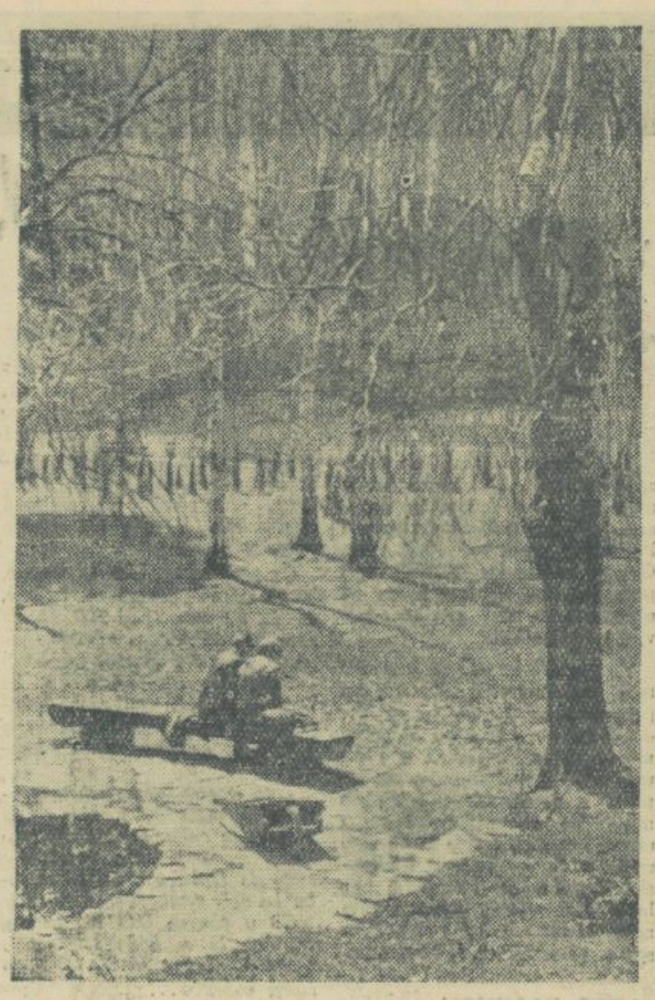

Domača naloga

Moj izlet v Lublano

Za malo mešo sva bila z ajtom v Lublani. Najpre sva šela iti v cerkef pa je bila že puna, pa so ajta pravli, ka se ne splača cejlo vuro stati med dverami ka preveč cug vlečej. Odila sva se pa ta po varaši in gledala auzloge, ki so puni lejpoga blaga. Ajta je mogo pitati lüdi, gde je lublanska vnebodreganca, zato ka je že 20 let nej bio v Lublani. Te pa so se ajta srečali s parimi pavri z našega konca in so naj napelali naj ideva tüdik müva na vinsko vastavo. Šla sva ta in ajta so preklinjali kak vrag ka so njim za 20 dinarov dali komaj za en mali fingrt vina. Vidla sva tüdik rusko, francusko, nemško pa austrijsko vino, pa sva več nej dobila na košto, ka so že Lublančani se spili. Ajta so se čemerili ka tej varaški norci mišljo ka je vse ka je nej domače, je bogše. Ajta pravjo, ka je domača kapla najbogša, ges jim dam prav ka so se ga fajn nabrali, to sam občütu tü, ka sam jim mogo od te naprej ges taško nositi. Ajta so pravli ka so tü pri pulcaj sami filistri, šteri do gda se ga malo naberejo, pesme zlagali. Te sva se pa napotila malo naprej da pogledava šče máro. Ajta so vidli telko lejpih bikov pa krav, ka so včasi malo k sebi prišli. Meni se je vidlo preveč čüdno ka so tej varoški lüdgej tak zijali v bike pa konžare, tak da be šče kaj takšnega nikdar nej vidli. Gde sva že vse to vidla so se ajta spravili nazaj cukat, ges sam pa dobu mačečo klubaso pa sladoled. Zadvečera sva šla tüdik v kino. Ajta so zaspali, meni pa je bilo strašno od velke groze.

Prešmentani slušatelji

Na nekem svojem predavanju je profesor opazil, da slušatelji ne sledijo njegovim izvajanjem. Nekateri so govorili, drugi spali in le majhen del je poslušal predavateljeve besede. Ko je bilo profesorju vsega dovolj, je prenehal s predavanjem in se obrnil k študentom:

»Ko bi gospodje, ki govorijo, bili tako tiho kot gospodje, ki spijo, potem bi jim gospodje, ki predavanju sledijo, bili zelo hvaležni.«

Na izpitu

Student medicine je bil pred leti vprašan pri izpitu:

— Kolega, bi mi, prosim, lahko povedali, kaj je to izpit?

— Izpit je — odgovori študent — pogovor dveh pametnih ljudi.

— Da, ampak, če eden od teh dveh ni pameten? — nadaljuje ekzeminator.

— Ja, potem pa more tisti pametni priti na izpit v sledečem izpitnem roku — odgovori študent in vstane.

VELIKI ZAPISNIK

Tu je del zapisnika sestanka sekcije za borbo proti alkoholizmu

PREDSEDNIK: Dajem ta sklep na glasovanje!

Vsi dvignejo roke.

PREDSEDNIK: Hvala! Smatram, da je predlog enoglasno sprejet. Preden bomo zaključili današnji sestanek, vam bom prečital celotno besedilo sklepa: »Člani društva za borbo proti alkoholizmu so na svojem 17. izrednem sestanku sklenili, da bodo svojo aktivnost obrnili v drugo smer, ker so mnenja, da bodo s tem več koristili skupnosti. Smatramo, da je osnovni del borbe proti alkoholu v principu zgrešen in se bo naša ost odslej obračala proti tistim, ki *prodajajo nečista vina*. Zadnja vinska razstava nam je odprla oči in videli smo, kaj pomeni piti originalno vino, o katerem so vsi veliki možje, kar jih je kdaj rodila naša in tuja zemlja, vedeli povedati toliko pozitivnega in vzpodbudnega. Vse posledice, ki jih enostransko pripisujejo tako imenovanemu nalkoholizmu, izvirajo iz skrajne brezvestnosti ljudi, ki so vino v vsakdanji praksi degradirali na najnavadnejšo pijansko žlabudro, ki dejansko zastruplja telo in duh. Smatramo, da je naša sveta dolžnost, da se borimo, da bodo povsod v naši domovini prodajali le čista in kvalitetna vina in ne bo nihče vanj nacejal vode, vmešaval sladkor ali pa druge kemične svinjarije. Predlagamo, da se kršitelji najstrožje kaznujejo. Vse za čista in originalna vina!

ČLAN A: Mislim, da sestanek lahko zaključimo. Še preden pa se razidemo, predlagam, da gremo vsi na stroške organizacije še enkrat utrditi sveto vnemo na vinsko razstavo.

Končno je tudi problem železniškega prelaza na Titovi cesti lepo in zadovoljivo rešen

Vsi dvignejo roke.

PREDSEDNIK: Smatram, da je tudi ta predlog enoglasno sprejet in zaključujem današnji sestanek.

Zamašnjaki

Na tehniki je delal izpit neki kolega. Nestrpno je čakal vprašanja v slutnjah, ki niso mnogo obetale. Končno mu je profesor le dal vprašanje. Zamašnjaki? Zamenjal je to z zamaški in začel. Ni prišel daleč, zato se je hotel profesor prepričati o njegovem znanju.

»No, pa mi povejte, kako velike zamašnjake poznate?«

»Imamo tako velike zamašnjake.« Pokazal je s prstom dolžino običajnega zamaška.

»Kaj samo tako kratke?«

»Ne, imamo tudi večje, recimo, do deset cm.«

»Večjih ne poznate?«

»Seveda, takole do pol metra dolžine.«

»So to zares najdaljši, ki jih poznate?«

»Nikakor ne! Poznam tudi večje, recimo do metra dolžine in še večje.«

»Tako torej večjih ne poznate?«

»Kako ne, gospod profesor? Poznam več metrov dolge, nekako do deset metrov.«

»So to najdaljši?«

»Čisto gotovo še niso. Poznam zamašnjake, dolge nekoliko desetin metrov.«

»So to končno najdaljši, ali pa morda poznate kake daljše?«

»Naravno, da jih poznam. Poznam zamašnjake dolge nekoliko sto metrov.«

»Prav zares?«

»Gotovo! Imamo tudi takšne, ki so dolgi kilometre.«

Profesorju je bilo ob tem dovolj, mislimo pa, da tudi študentu.

HORUK V NOV SEMESTER!

Še tak lisjak se naposled ujame

Vse pravljice se začenjajo enako. Nekoč je živel... Toda to ni pravljica. Še dandanes živi študent s pametnim priimkom Dumovič. Mislec ni mislil, ali pa je mislil preračunano. Torej osebnost je živela med nami, poleg tega pa se je ukvarjala s posebnim študentskim kriminalom. Če dvignemo zaveso in pogledamo na oder, se je začelo takole. Najprej je »mislec« dobil štipendijo od podjetja. Lepo štipendijo za skromno preživljanje. Mesečne dohodke je nato zvišal še s priložnostnimi zaslužki do zneska, ki odgovarja plači visokokvalificiranega poklica. Toda to za razkošno življenje ni dovolj. Pisal je prošnje za podporo in na ta način dobil od družbe v enem letu 18.000 din. Podporo je dobival v obliki subvencije in odjedal kruh socialno šibkim kolegom. Prikazoval se je za velikega reveža, poleg tega pa na tihem pospravil mesečno v žep približno 18.000 din. Prišel je na pribrisano misel in zahteval, da mu podjetje pošilja štipendijo na naslov svojega prijatelja, da bi tako prikril svoje prave prejemke.

Propaganda
Ljubljana
Dalmatinova ul. 9/I • tel. 21-155

Izdeluje idejne osnutke in prevzame izvedbo vseh vrst nazorne agitacije, propagande in reklame za podjetja ustanove in društva

Uredništvo in uprava: Ljubljana, Miklošičeva cesta 5a, telefon 21-102. — Odgovorni urednik: Bogdan Pleša, abs. ekonomije. — Tekoči račun Narodne banke 60-KB-1-Ž-567. — Letna naročnina 200 dinarjev. — Rokopisov ne vračamo. — Tisk Časopisno založniškega podjetja »Slovenski poročevalec«

Št. 13 Leto V.

tribuna

LJUBLJANA, 27. septembra 1955

LIST ŠTUDENTOV LJUBLJANSKE UNIVERZE

IZ VSEH STRANI

Med organizacijami, ki polno zaživijo med počitnicami, ko je treba preskrbeti študentom cenene in prijetne počitnice, zavzema Počitniška zveza eno prvih mest. Čeprav še nimamo zbranih vseh podatkov, saj končno zveza na univerzi tudi letos uspešno opravila svojo nalogo.

Kot lansko leto so se študentje tudi letos udeležili 22-dnevnega potovanja po Jugoslaviji in 14-dnevnega potovanja po Panonski nižini. Rovinj je sprejel pod šotore precej več študentov kot lani, tako, da bo drugo leto treba misliti na organizacijo lastnega tabora nekje ob morju in bo zato treba malo več pomoči študentske organizacije kot jo je bilo letos. Kot glavna oblika dejavnosti, ki med študenti najbolj uspeva, pa je bilo tudi letos izposojanje šotorov za samostojna taborenja. Štirinajst šotorov, s katerimi razpolaga Univerzitetni odbor PZ, je bilo vso sezono stalno v prometu.

Če pregledamo vse te uspehe, lahko mirno postavimo trditev, da sta od nekaj nad 300 članov najmanj dve tretjini taborili, potovali ali kako drugače preživeli počitnice ob ugodnostih PZ, ne upoštevajoč pri tem razna individualna potovanja in izlete, o katerih še nimamo točnih podatkov.

Zato je popolnoma umestno opozorilo vsem onim, ki se žele včlaniti in onim, ki žele članstvo obnoviti, da je letos vpisovanje samo do 1. decembra. Po tem roku bo vpis nemogoč in bodo zato prišli v pisarno UO PZ zastonj vsi oni, ki se bodo šele junija spomnili, da je sonce toplo in morje vabljivo... kg

POMOČ AFRIČANOM

Švedska študentska organizacija je pozvala vse študente, da naj po svojih močeh pomagajo afriškim študentom medicine, katerim je vlada že leta 1948 ukinila štipendije. Čeprav je v Afriki veliko pomanjkanje zdravnikov, ima le malokateri študent možnost, da bi se sam vzdrževal med študijem. Na podlagi tega poziva so švedski študenti pričeli zbirati denarne prispevke in drug material za pomoč afriškim študentom.

KAJ BO S KOZLERJEVO HIŠO?

Medtem, ko se po časnikih na dolgo razpravlja o tem, kako bi prenesli Kozlerjevo hišo, da bi ostala kot dragocen kulturen spomenik in arhitektonski biser, ki predstavlja redek in lep primer poznega baroka pri nas, tudi v bodoče ohranjena, so stanovalci naselja ugotovili zanimiv pojav. Fasada njihove menze ni kulturni spomenik, pač pa je redka zapuščina stavbarstva pozne kamene dobe. Zato prosijo vse arhitekte, predvsem pa novinarje, ki imajo arhitekturo Ljubljane v malem prstu, da najdejo mesto, kamor bi lahko prenesli dosedanjo menzo, ker se ta na Naselju ne počuti več dobro.

LETO USPEHOV

Kulturno-umetniško društvo beograjskih kolegov »Branko Srsmanović«, je v preteklem šolskem letu doseglo umetniške uspehe. Dramska skupina je z domačim delom (»Soba za štiri«) dosegla povsod, kjer je nastopila, priznanje. Ta uspeh je tem večji, če imamo pred seboj sliko današnje repertoarne politike poklicnih gledališč, ki pove, da domači dela na odrih težko uspevajo. Pevski zbor se je odlikoval s koncertom glasbenih del, ki pri nas še niso obila izvajana. Posebnost je v tem, da je zbor nastopal z originalnimi teksti.

V zadnjem času so začeli tudi s pripravami za proslavo desetletnice društva, ki bo v decembru letos. Likovna skupina bo za to važno obletnico pripravila samostojno razstavo.

Študenti potujejo z letali

Kopenhagen. Študentski list »Studenterbladet« poroča, da je letos poleti potovalo nad 9000 skandinavskih študentov z letali v tujino. To je za 3000 več kot lansko leto. Znano je, da je velika letalska družba SAS, ki vzdržuje zvezo z vsem svetom, pred leti uvedla praktično novost za študente. Kadar ostane kako mesto v letalu slučajno prazno, obvestijo dan pred odhodom letala mednarodni odbor študentske organizacije, ki posreduje študentom ta sporočila. Na tako nezasedeno mesto lahko pride študent in plača za potovanje vsoto, ki je enaka ceni tretjega razreda za vlak ali ladjo za isto relacijo. Če gre letalo za Beograd, potem plača toliko kot stane tretji razred vlaka do Beograda. To je velika ugodnost in študentje jo v polni meri izkoriščajo, tako da Skandinavijo ne zapuščajo letala z nezasedenimi mesti.

Izšla je BESEDA, št. 5-6

V zadnji številki Besede objavljajo svoje pesniške prispevke naslednji avtorji: **Tone Pavček, Ciril Zlobec, Dane Zajc, Bojan Pisk, Zdravko Slamnik, Aladin Lanc** in **A. B. Simić** v prevodu H. Grüna. Prozo so prispevali **Lojze Kovačič** in **Dominik Smole. Janko Kos** piše o problemih sodobne slovenske književnosti pod naslovom »O humanizmu in literaturi«, objavljeni so odlomki iz **Proustovega** dela »Violante ali svetskost«, **Primož Kozak** nadaljuje svoje razmišljanje o referatih na preteklem plenumu književnikov. **Janko Kos** tudi še polemizira o Borovih mislih o sodobnem stanju slovenske kritike, **Vital Klabus** ocenjuje Levčevo pesniško zbirko »Zeleni val«, **Mirko Zupančič** piše o novostih in tradicijah v poeziji Janeza Menarta, **Miklavž Prosenc** govori o gledališki sezoni ljubljanske drame in končno **Lojze Smasek** piše o desetletni slovenski filmski produkciji pod naslovom: »Ob jubileju, ki naj bi bil nekrolog«.

Občinski ljudski odbor Kočevje

Čestita vsem delovnim ljudem ob občinskem prazniku 3. oktobru z željo, da bi za izgradnjo naše socialistične domovine vlagali prav tako nesebične žrtve kot med narodno osvobodilno borbo.

PEKARNE IN SLASČIČARNE
KOČEVJE

Občanom Kočevja želimo kar najzadovoljnejše praznovanje občinskega praznika 3. oktobra 1955.

Ob občinskem prazniku v KOČEVJU čestitamo svojim občanom ter jim želimo veselo praznovanje 3 oktobra

Kolektiv ključavničarstva Kočevje

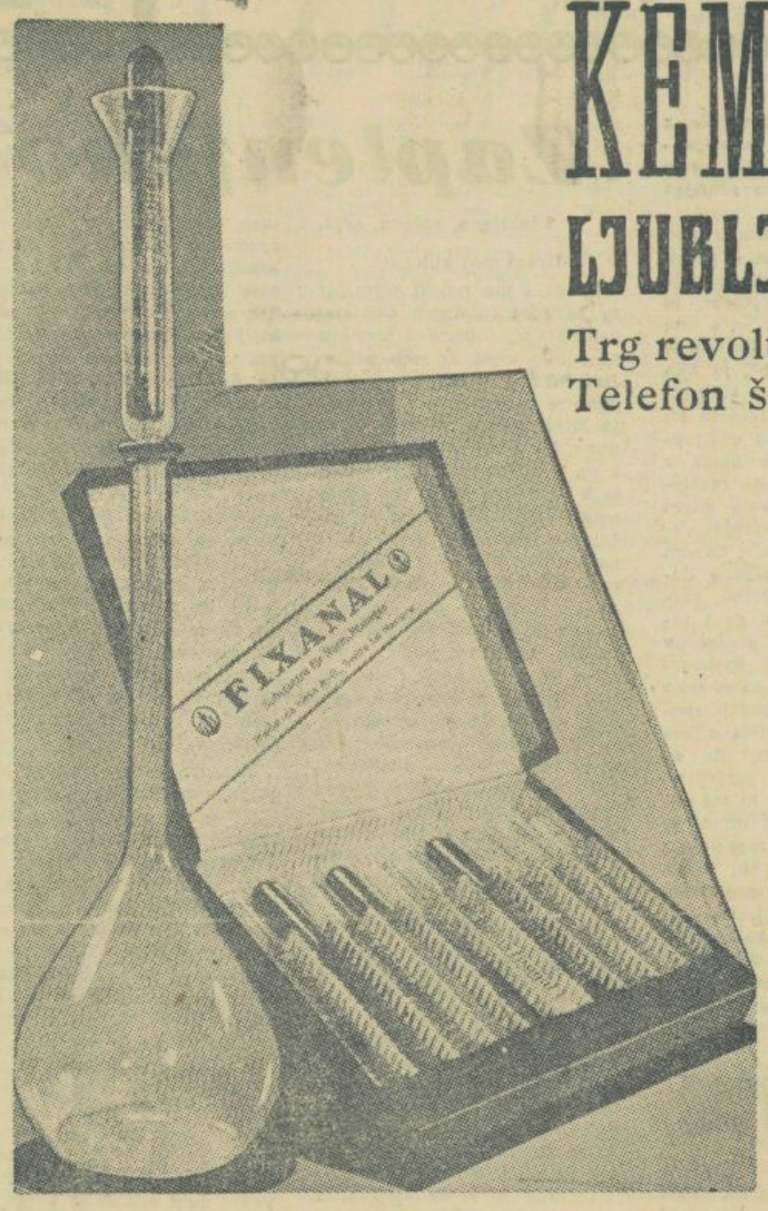

KEMOSERVIS LJUBLJANA
Trg revolucije št. 15
Telefon št. 21-550

Oskrbujemo znanstvene laboratorije z laboratorijskimi potrebščinami. Študentje imajo pri nakupu 10% popusta.

SAVA
Tovarna gumijevih izdelkov
KRANJ

Vam nudi svoje kvalitetne izdelke:

Pnevmatiko za kolesa in avtomobile s priborom, gumirano blago za dežne plašče in gotove zaščitne obleke, gumene športne artikle in izdelke iz gobaste gume, gumeno tehnično sanitarno in galanterijsko robo, običajne cevi z in brez tekstilnih vložkov, visokotlačne armirane fleksibilne cevi, transportne trakove, gumene plošče za pod, gumene prevleke valjev in koles

Obiščite našo prodajalno - KRANJ, Koroška cesta 11

Ob proslavi občinskega praznika občine Kočevje dne 3. oktobra 1955 iskreno čestita vsem občanom

OLO KOČEVJE